Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

19

JOI, 7 MAI
1970 ANUL IV
(137)

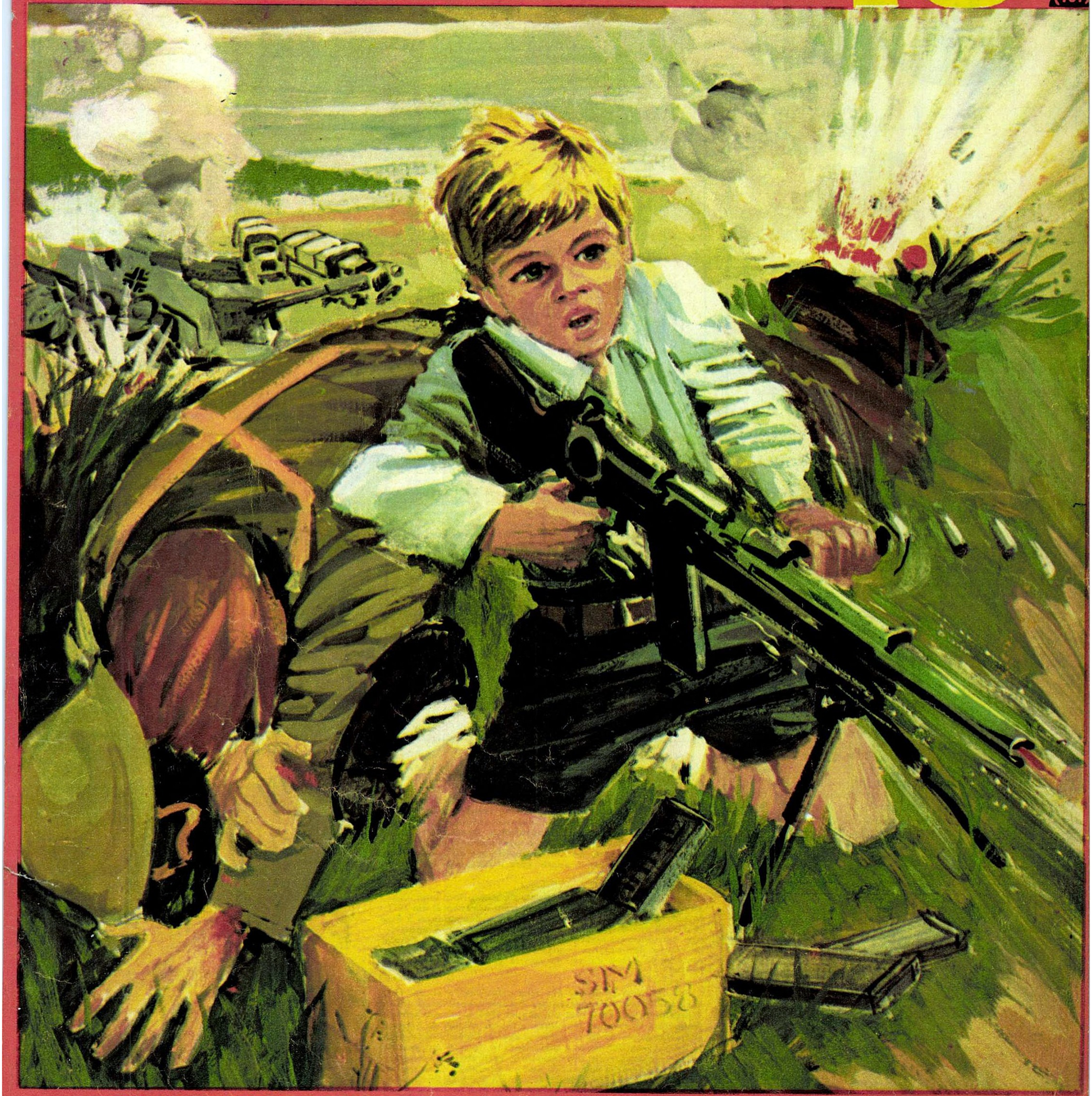

«ATUNCI PRINSE ARMA, O DUSE LA UMĂR, AȘA CUM ÎL VĂZUSE PE MILITAR, ȘI ÎNCEPU SĂ TRAGĂ CU ÎNVERȘUNARE»... CINE ESTE EROUL UNOR ASEMENEA FAPTE DE CUTEZANȚĂ, CÎND S-AU PETRECUT ELE, VEȚI AFLA CITIND POVESTIREA NOASTRĂ ILUSTRATĂ DE LA PAGINILE 4—5.

a
ACTUALITĂȚI
CUTEZĂTORII
19

SCRISOAREA SĂPTĂMÎNII

«Dragă redacție,

Mă numesc Iani Ionica și sînt elevă în clasa a VI-a B a Școlii generale de 8 ani din comuna Cataloi, județul Tulcea. Datorită vederii slabe am fost nevoită să port ochelari și din această cauză între colegii mei au început să apară tot felul de vorbe și comportări nemulțumitoare la adresa mea. Ba, într-o zi cînd ne întorceam de la ora de educație fizică și a trebuit să trecem peste rîul Telița, unul dintre colegii mei, un elev cu note bune, a găsit de cuviință să arunce intenționat cu pietre în apă, stropindu-mă pe ochelari și pe tricou. Este aceasta o purtare colegială, frumoasă?»

Iată, sîntem colegi, sîntem prieteni, învățăm împreună, ne jucăm împreună, ne bucurăm cu toții de bucuriile celor din jurul nostru, iar cînd, cine știe, vreunul dintre noi are un necaz, nu se poate, nu este admis să se poată, să nu participăm și noi măcar cu o strîngere de inimă. Așa se întîmplă, și așa este normal să se întîmple. Iar noi, pentru că se întîmplă așa, trăim bucuriile cu mai multă intensitate, trecem mai ușor peste necazuri și ni se pare că totul este în ordine și că nu mai avem mare lucru de aflat, de învățat, despre comportarea noastră, despre responsabilitatea noastră față de noi înșine și față de cei din jurul nostru. Și asta pînă într-o zi cînd... Pînă într-o zi cînd un fapt mărunt, un amănunt, care adesea poate trece neobservat, ne dă de veste, ca un veritabil semnal de alarmă, că de fapt nu era totul «în ordine», că **veghea** aceasta interioară asupra gesturilor noastre, asupra gîndurilor și sentimentelor noastre, slăbise și tocmai ea, această **veghe,** n-are voie să slăbească niciodată. În această ordine de idei a fost de ajuns ca Ionica să înceapă să poarte ochelari, ochelari recomandați de medic, și nu din cine știe ce capriciu, ca în comportamentul «perfect» de pînă atunci, al unor colegi, să se producă dereglări pe care, cu o formulă îngăduitoare, ea le numeste **nemulțumitoare.** Comportări și vorbe **nemulțumitoare,** față de un coleg, într-o situație în care acesta, dimpotrivă, ar fi avut nevoie în cea mai mare măsură de grija noastră, de respectul nostru, de comportarea noastră civilizată, iată un lucru care ne surprinde, și asta cu atît mai mult cu cît, uneori, vine și din partea unor colegi cu **note bune,** poate, cine știe, cu note bune și la... purtare! De unde se vede că, pe lîngă nota din catalog, mai este nevoie de o notă permanentă pe care ne-o dă conștiința noastră, veghea noastră continuă asupra acțiunilor noastre. Poate că unii dintre colegii Ionicăi vor îndrepta cît de curînd această notă. Pentru că deocamdată...

Sărbătorirea zilei de 1 MAI

UNIT
DEPOUL C.F.R. BUZĂU
PRODUCȚIA GLOBALĂ 117,5
PRODUCTIVITATEA MUNCII 112,0
PREȚ DE COST REDUS CU 12,8
ECONOMII REALIZATE

CA ÎN FIECARE AN, DE 1 MAI, ȘI DE DATA ACEASTA, ȚARA ÎNTREAGĂ A FOST ÎN SĂRBĂTOARE. PE TOT CUPRINSUL EI, SUTE ȘI SUTE DE MII DE OAMENI AI MUNCII AU IEȘIT ÎN STRADĂ CU BRAȚELE ÎNCĂRCATE DE FLORI, PURTÎND PANOURI, GRAFICE ȘI PANCARTE OGLINDIND REALIZĂRILE DEOSEBITE OBȚINUTE ÎN CONSTRUCȚIA SOCIALISTĂ, DRAGOSTEA ȘI ÎNCREDEREA ÎNTREGULUI NOSTRU POPOR ÎN PARTIDUL COMUNIST ROMÂN. MANIFESTÎND PENTRU PRIETENIA ȘI COLABORAREA FRĂȚEASCĂ DINTRE POPORUL NOSTRU ȘI POPOARELE TUTUROR ȚĂRILOR SOCIALISTE, PENTRU UNITATEA CLASEI MUNCITOARE, A PARTIDELOR COMUNISTE ȘI MUNCITOREȘTI DIN LUMEA ÎNTREAGĂ ÎN LUPTA PENTRU PACE, DEMOCRAȚIE ȘI SOCIALISM, PENTRU UNITATEA TUTUROR FORȚELOR CARE LUPTĂ ÎMPOTRIVA IMPERIALISMULUI, OAMENII MUNCII — ROMÂNI, MAGHIARI, GERMANI ȘI DE ALTE NAȚIONALITĂȚI — ȘI-AU EXPRIMAT, CU ACEST PRILEJ, VOINȚA FERMĂ, DE NECLINTIT, DE A NU-ȘI PRECUPEȚI EFORTURILE ÎN MAREA OPERĂ DE EDIFICARE A SOCIALISMULUI ÎN PATRIA NOASTRĂ.

ALĂTURI DE PĂRINȚII ȘI FRAȚII LOR MAI MARI, ȘI COPIII, PIONIERII ȘI ȘCOLARII, CA O ADEVĂRATĂ PRIMĂVARĂ A ȚĂRII, AU FOST PREZENȚI LA MAREA SĂRBĂTOARE DE 1 MAI, EXPRIMÎNDU-ȘI NEȚĂRMURITA LOR RECUNOȘTINȚĂ FAȚĂ DE PARTIDUL COMUNIST ROMÂN, PENTRU COPILĂRIA FERICITĂ PE CARE O TRĂIESC ÎN ACEȘTI ANI AI MARILOR ÎMPLINIRI.

AGENDA

Marți, 28 aprilie, a părăsit Capitala, îndreptîndu-se spre Franța, o delegație a Consiliului Național al Organizației Pionierilor, condusă de tovarășul Virgiliu Radulian, președintele C.N.O.P., adjunct al ministrului învățămîntului, care, la invitația Uniunii «Vaillants et Vaillantes», va participa la cea de a 25-a aniversare și la lucrările Congresului acestei organizații. Delegația va participa, de asemenea, la reuniunea extraordinară a Comitetului internațional al mișcărilor pentru copii și adolescenți de pe lîngă F.M.T.D.

Calendar

MAI

L	M	M	J	V	S	D
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

8 MAI 1921.

Această zi a rămas înscrisă cu litere de aur în istoria poporului nostru pentru că ea se leagă de crearea Partidului Comunist din România. Existența unui partid al clasei muncitoare nu putea fi pe placul burghezo-moșierimii, care a scos partidul comunist în afara legii. Înfruntînd teroarea și strîngîndu-și forțele revoluționare, partidul și-a continuat activitatea în cele mai grele condiții ale ilegalității. Drumul străbătut de partid de atunci și pînă astăzi a fost un drum lung de luptă și muncă neîncetată, de mari victorii care au condus clasa muncitoare și întregul popor spre înfăptuirea României socialiste de azi.

9 MAI 1877.

A fost proclamată independența de stat a României, cîștigată prin jertfa grea a ostașilor români în războiul din 1877, împotriva puterii otomane. Cucerirea independenței a dus la o largă dezvoltare a țării: a început crearea unei industrii, s-au construit căi ferate, s-au modernizat porturile. Actele de eroism ale ostașilor români, înfăptuite atunci, au rămas înscrise cu litere de aur în istoria glorioasă a poporului nostru.

9 MAI 1970.

Se împlinesc 25 de ani din acea primăvară a anului 1945 care a adus lumii mult așteptata victorie asupra fascismului. Poporul român, care încă din august 1944, întorsese armele împotriva Germaniei hitleriste, a luptat alături de armata sovietică pe teritoriul Ungariei și apoi al Cehoslovaciei pînă la înfrîngerea definitivă a hitlerismului. În acei ani grei de război, toate forțele din interiorul țării erau concentrate pentru ajutorarea frontului, pentru zdrobirea fascismului. De neuitat au rămas faptele de eroism ale ostașilor noștri, în luptele de pe Tisa, la Debrețin și în Munții Tatra.

COPII CU CARE NE MÎNDRIM

Recent, unitatea de pionieri de la Școala generală de 10 ani din Dolheștii Mari, județul Suceava a primit diploma de «Unitate fruntașă». Această distincție a venit să încununeze bogata lor activitate cultural-artistică și hărnicia de care au dat dovadă în înfrumusețarea comunei.

La această unitate, 32 de pionieri sînt purtători ai distincției «Pionier de frunte», 34 de pionieri poartă trese de gradul II, iar alți zeci de pionieri, din două detașamente, se mîndresc cu diplomele de «Detașament fruntaș».

În ziua aceea, Nineta și Roxana se jucau cu mingea...

La un moment dat au observat că din casa familiei Simionescu, de pe strada Ionescu Anton nr. 23, iese fum pe geamuri. Pe loc s-au hotărît ce au de făcut: una a anunțat vecinii, cealaltă a dat fuga să anunțe pompierii. Datorită promptitudinii lor incendiul a putut fi repede localizat și multe bunuri salvate.

Celor două pioniere, Nineta Andronic și Roxana Helișan, de la Școala generală nr. 49 din București — felicitările noastre.

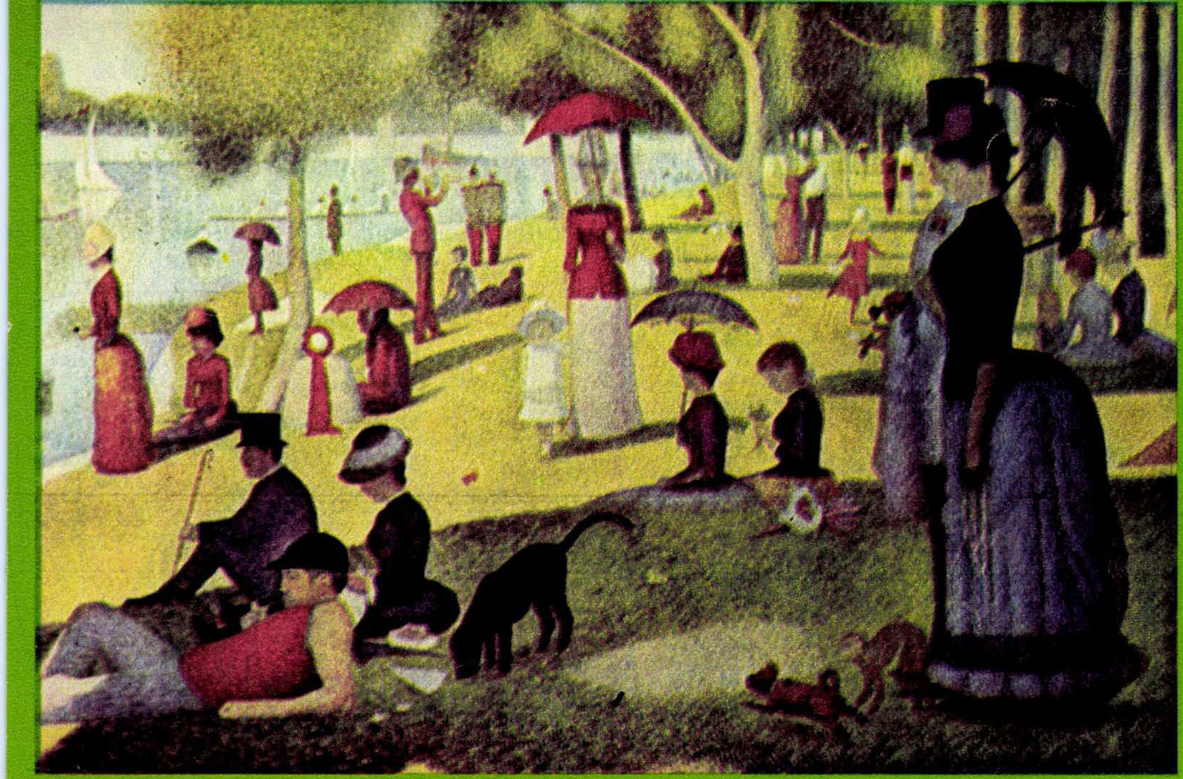

DUMINICĂ
DE VARĂ
LA GRANDE JATTE

INSTITUTUL
DE ARTĂ - CHICAGO.

CUPON 3
SERIA A III-A
UNDE S-A NĂSCUT GEORGE SEUR

NU UITAȚI SĂ TRIMITEȚI TOATE CUPOANELE DE LA 1 LA 6, ÎN ACELAȘI PLIC. URMĂRIȚI ÎN NUMERELE VIITOARE REZULTATELE TRAGERII LA SORȚI A CUPOANELOR SERIEI A II-A.

Georges Seurat

(1859—1891)

Dacă impresioniștii își analizau impresiile și senzațiile în contact cu natura, și traduceau aceste senzații în imagini colorate, bazîndu-se pe instinct, și lucrau fără un program prestabilit, iată că din grupul lor se desprind o serie de pictori care duc mai departe experiența impresionistă, stabilind un program riguros, în virtutea căruia lucrează. Ei își declară categoric apartenența la o teorie tehnico-artistică net formulată și sînt cu toții partizanii aceleiași metode de lucru. Șeful acestui grup se arată a fi tînărul Georges Seurat care prezintă una din picturile caracteristice noii metode, «Duminică de vară la Grande Jatte», la expoziția impresioniștilor din anul 1886. Noul curent capătă denumirea de neo-impresionism. Din grup fac parte Signac, Pissarro, Cross și alții. În ce constă propriu-zis metoda lor? Fundamentată pe noile descoperiri din fizică, această metodă prevede aplicarea culorilor pe pînză în pete mici, în puncte, formînd o țesătură colorată, vibrată, calculată, ordonată, care reușește să transmită o imagine limpede a peisajului sau a obiectelor. Observați lucrul acesta în tabloul reprodus alături. Nu mai este vorba de impresia pe care pictorul o are contemplînd un moment al zilei, ci, efectiv, expresia ideală pe care un asemenea moment poate să o capete. Este un fel de stilizare colorată, decorativă. Personajele, deși sînt surprinse în general în mișcare, par a fi niște statui arhaice, ca și copacii, cu umbrele lor colorate și marcate cu precizie. Culorile fărîmițate se adună într-un amestec optic, de neobișnuită delicatețe. Culorile fundamentale sau principale (roșu, galben și albastru) sînt intensificate fiind alăturate complementarelor lor (verde, violet și portocaliu). Experiența neo-impresionistă a însemnat încă un pas înainte în evoluția picturii moderne.

HORIA HORȘIA

ANTOLOGIE LIRICĂ

ION PILLAT 1891 1945

CIREȘUL

Poet al culorilor, al sunetelor, al miresmelor tulburătoare (din vie, de pe ulițele satului albăstrite de fumul înserării sau argintate de lună) Ion Pillat redescoperă copilăria, satul, Argeșul, nucii, cămara cu fructe, pădurea de fagi, dealul, balta, primăverile, toamnele. cu ochiul sensibil al unui mare pictor. A scris mai multe volume de versuri, (Eternități de-o clipă, 1914; Pe Argeș în sus, 1923; Satul meu, 1927; Limpezimi, 1928; Poeme într-un vers, 1936 și altele) a publicat eseuri, o antologie «Poezia toamnei», a îngrijit editarea operelor lui Al. Macedonski și G. Bacovia, și împreună cu criticul Perpesicius a editat în 1925—1928 «Antologia poeziei de azi». în două volume.

Voi înhăma măgarul, ca-n vremi, la cărioară
El ce privește toate cu ochi de înțelept —
Și voi urma poteca de mult, suișul drept
Prin viea verde-n tactul copitei ce-o măsoară.

Și luînd prăjina lungă și coșul împletit,
O fată-n vîlnic roșu va merge înainte,
Am să opresc măgarul din mersul lui cuminte
Sub un cireș, de roade și de ani mulți boltite.

Cireșul va fi roșu ca și-n copilărie,
Cireșele pe ramuri vor atîrna cercei,
Cu brațe goale, fata va cuprinde-n șorțul ei,
La fiece prăjină, o sută și o mie.

Și cînd, tîrziu, lungi umbre se vor culca pe lunci,
Cînd gol va fi cireșul iar cerul plin de stele,
Bunicii i-ași aduce acasă coșuri grele...
De-ași mai avea bunică și sufletul de-atunci!

BUCUREȘTI-OTOPENI

OTOPENI

Poarta celor 5 CONTINENTE

(Cititi reportajul nostru în paginile 8-9)

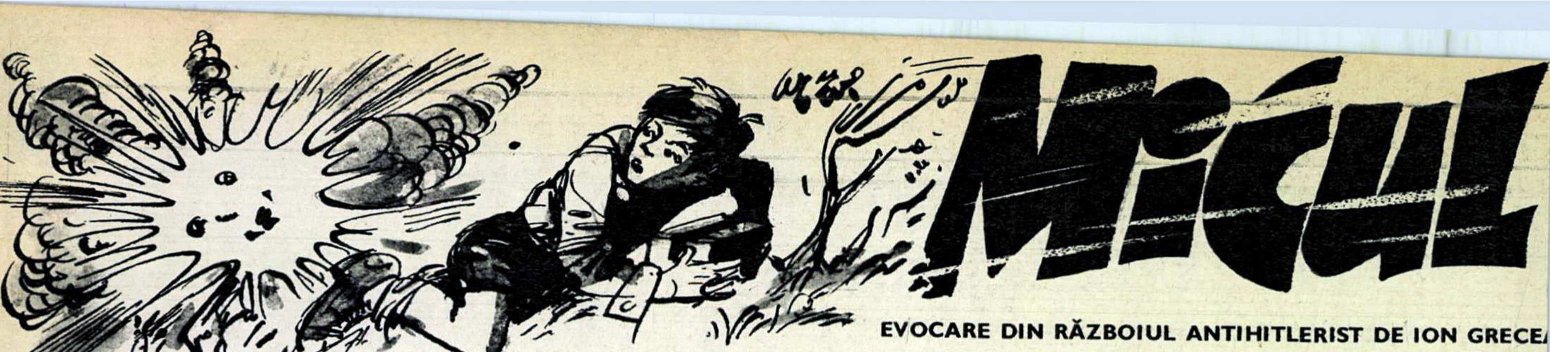

MICUL

EVOCARE DIN RĂZBOIUL ANTIHITLERIST DE ION GRECE

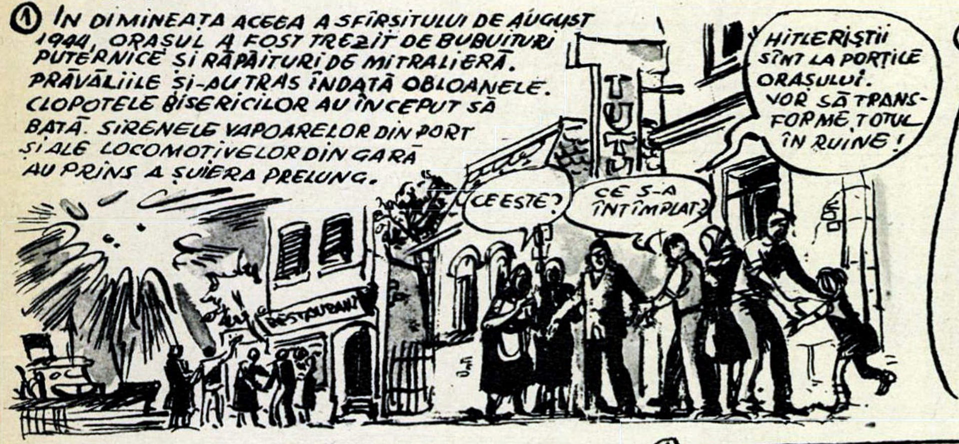
①
ÎN DIMINEAȚA ACEEA A SFÎRȘITULUI DE AUGUST 1944, ORAȘUL A FOST TREZIT DE BUBUITURI PUTERNICE ȘI RĂPĂITURI DE MITRALIERĂ. PRĂVĂLIILE ȘI-AU TRAS ÎNDATĂ OBLOANELE. CLOPOTELE BISERICILOR AU ÎNCEPUT SĂ BATĂ. SIRENELE VAPOARELOR DIN PORT ȘI ALE LOCOMOTIVELOR DIN GARĂ AU PRINS A ȘUIERA PRELUNG.
HITLERIȘTII SÎNT LA PORȚILE ORAȘULUI. VOR SĂ TRANSFORME TOTUL ÎN RUINE!
CE ESTE?
CE S-A ÎNTÎMPLAT?
RESTAURANT

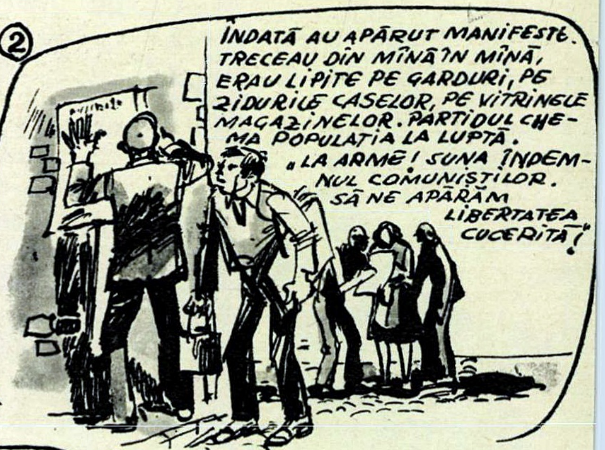
②
ÎNDATĂ AU APĂRUT MANIFESTE. TRECEAU DIN MÎNĂ ÎN MÎNĂ, ERAU LIPITE PE GARDURI, PE ZIDURILE CASELOR, PE VITRINELE MAGAZINELOR. PARTIDUL CHEMA POPULAȚIA LA LUPTĂ. „LA ARME!" SUNA ÎNDEMNUL COMUNIȘTILOR. SĂ NE APĂRĂM LIBERTATEA CUCERITĂ!

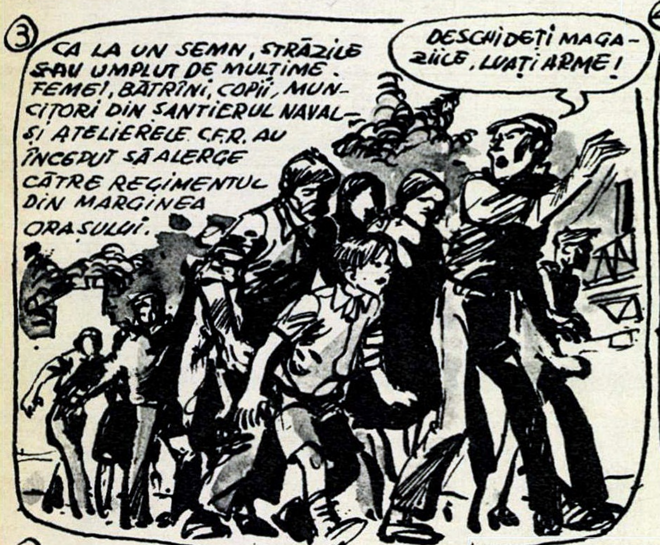
③
CA LA UN SEMN, STRĂZILE S-AU UMPLUT DE MULȚIME. FEMEI, BĂTRÎNI, COPII, MUNCITORI DIN ȘANTIERUL NAVAL ȘI ATELIERELE C.F.R. AU ÎNCEPUT SĂ ALERGE CĂTRE REGIMENTUL DIN MARGINEA ORAȘULUI.
DESCHIDEȚI MAGAZIILE, LUAȚI ARME!

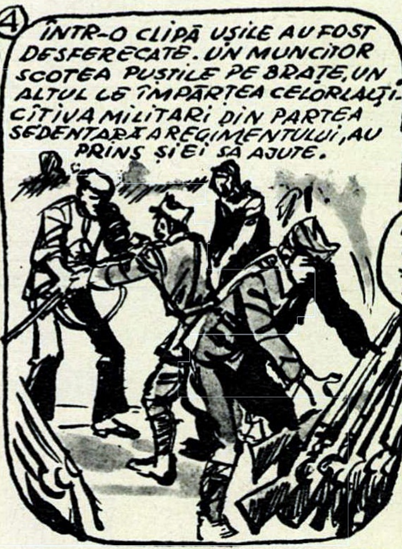
④
ÎNTR-O CLIPĂ UȘILE AU FOST DESFERECATE. UN MUNCITOR SCOTEA PUȘTILE PE BRAȚE, UN ALTUL LE ÎMPĂRȚEA CELORLALȚI. CÎȚIVA MILITARI DIN PARTEA SEDENTARĂ A REGIMENTULUI, AU PRINS ȘI EI SĂ AJUTE.

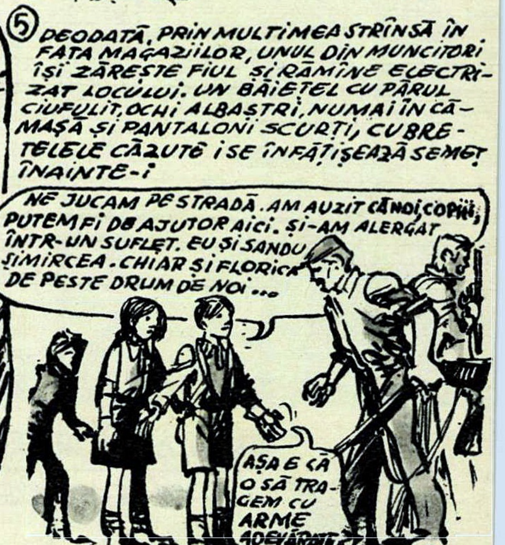
⑤
DEODATĂ, PRIN MULȚIMEA STRÎNSĂ ÎN FAȚA MAGAZIILOR, UNUL DIN MUNCITORI ÎȘI ZĂREȘTE FIUL ȘI RĂMÎNE ELECTRIZAT LOCULUI. UN BĂIEȚEL CU PĂRUL CIUFULIT, OCHI ALBAȘTRI, NUMAI ÎN CĂMAȘĂ ȘI PANTALONI SCURȚI, CU BRETELELE CĂZUTE I SE ÎNFĂȚIȘEAZĂ SEMEȚ ÎNAINTE-I
NE JUCAM PE STRADĂ. AM AUZIT CĂ NOI, COPIII, PUTEM FI DE AJUTOR AICI. ȘI-AM ALERGAT ÎNTR-UN SUFLET. EU ȘI SANDU SIMIRCEA. CHIAR ȘI FLORICA DE PESTE DRUM DE NOI...
AȘA E CĂ O SĂ TRAGEM CU ARME ADEVĂRATE?

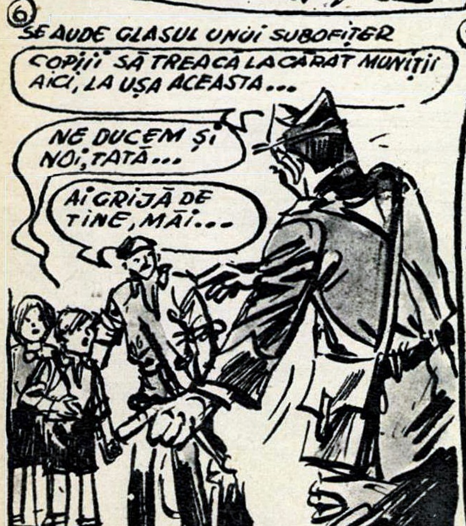
⑥
SE AUDE GLASUL UNUI SUBOFIȚER
COPIII SĂ TREACĂ LA CĂRAT MUNIȚII AICI, LA UȘA ACEASTA...
NE DUCEM ȘI NOI, TATĂ...
AI GRIJĂ DE TINE, MĂI...

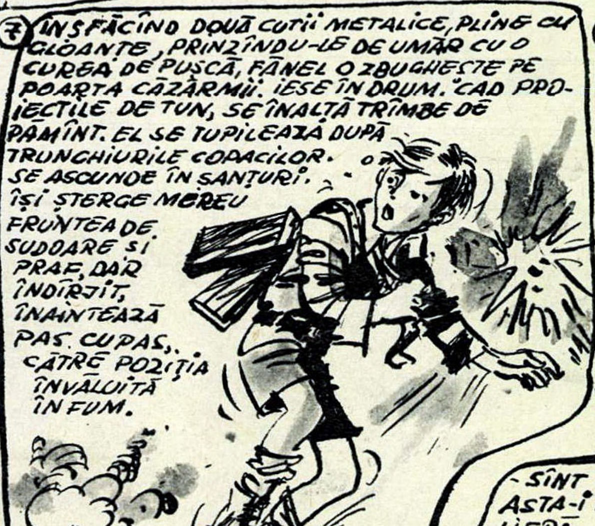
⑦
ÎNȘFĂCÎND DOUĂ CUTII METALICE, PLINE CU GLOANȚE, PRINZÎNDU-LE DE UMĂR CU O CUREA DE PUȘCĂ, FĂNEL O ZBUGHEȘTE PE POARTA CAZĂRMII. IESE ÎN DRUM. CAD PROIECTILE DE TUN, SE ÎNALȚĂ TRÎMBE DE PĂMÎNT. EL SE TUPILEAZĂ DUPĂ TRUNCHIURILE COPACILOR. SE ASCUNDE ÎN ȘANȚURI. ÎȘI ȘTERGE MEREU FRUNTEA DE SUDOARE ȘI PRAF, DAR ÎNDÎRJIT, ÎNAINTEAZĂ PAS CU PAS, CĂTRE POZIȚIA ÎNVĂLUITĂ ÎN FUM.

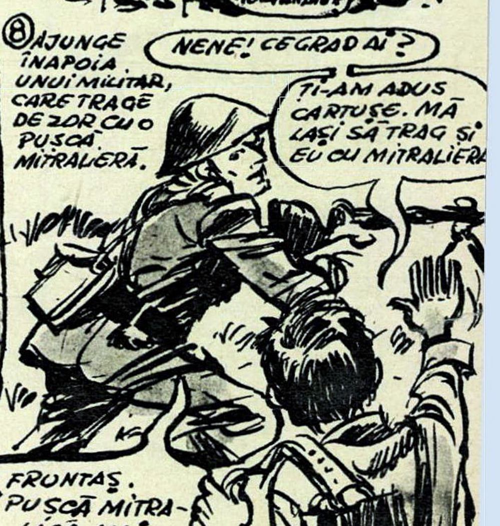
⑧
AJUNGE ÎNAPOIA UNUI MILITAR, CARE TRAGE DE ZOR CU O PUȘCĂ MITRALIERĂ.
NENE! CE GRAD AI?
ȚI-AM ADUS CARTUȘE. MĂ LAȘI SĂ TRAG ȘI EU CU MITRALIERA
-SÎNT FRUNTAȘ. ASTA-I PUȘCĂ MITRALIERĂ... LASĂ, MAI AI PÎNĂ O SĂ DEVII OSTAȘ...

OSTAŞ

DESENE: PUIU MANU

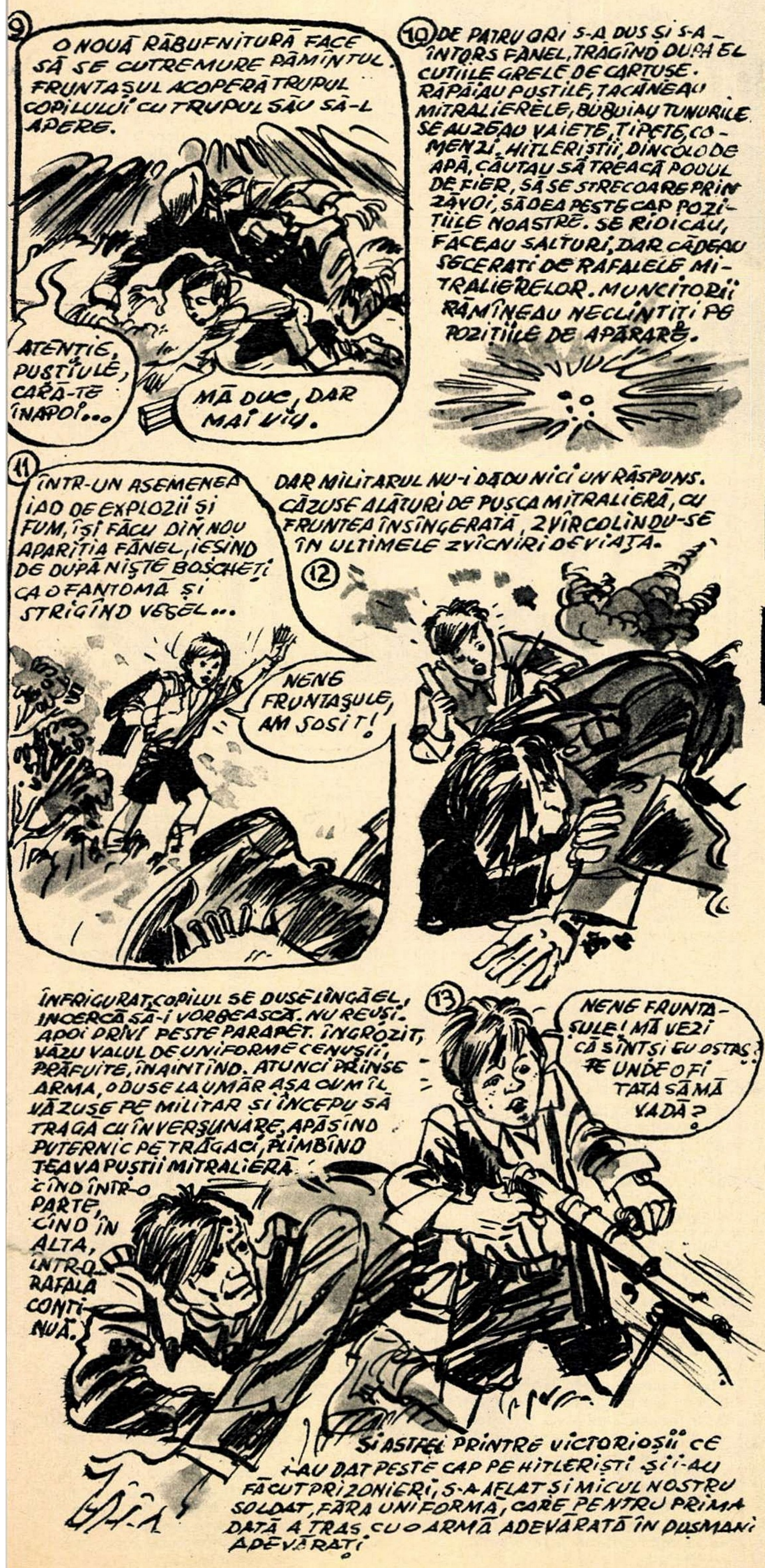
9
O NOUĂ RĂBUFNITURĂ FACE SĂ SE CUTREMURE PĂMÎNTUL. FRUNTAŞUL ACOPERĂ TRUPUL COPILULUI CU TRUPUL SĂU SĂ-L APERE.
ATENŢIE, PUSTIULE, CARĂ-TE ÎNAPOI...
MĂ DUC, DAR MAI VIU.
10
DE PATRU ORI S-A DUS ŞI S-A ÎNTORS FĂNEL, TRĂGÎND DUPĂ EL CUTIILE GRELE DE CARTUŞE. RĂPĂIAU PUŞTILE, TĂCĂNEAU MITRALIERELE, BUBUIAU TUNURILE. SE AUZEAU VAIETE, ŢIPETE, COMENZI. HITLERIŞTII, DINCOLO DE APĂ, CĂUTAU SĂ TREACĂ PODUL DE FIER, SĂ SE STRECOARE PRIN ZĂVOI, SĂ DEA PESTE CAP POZIŢIILE NOASTRE. SE RIDICAU, FACEAU SALTURI, DAR CĂDEAU SECERAŢI DE RAFALELE MITRALIERELOR. MUNCITORII RĂMÎNEAU NECLINTIŢI PE POZIŢIILE DE APĂRARE.
11
ÎNTR-UN ASEMENEA IAD DE EXPLOZII ŞI FUM, ÎŞI FĂCU DIN NOU APARIŢIA FĂNEL, IEŞIND DE DUPĂ NIŞTE BOSCHEŢI CA O FANTOMĂ ŞI STRIGÎND VESEL...
NENE FRUNTAŞULE, AM SOSIT!
12
DAR MILITARUL NU-I DĂDU NICI UN RĂSPUNS. CĂZUSE ALĂTURI DE PUŞCA MITRALIERĂ, CU FRUNTEA ÎNSÎNGERATĂ, ZVÎRCOLINDU-SE ÎN ULTIMELE ZVÎCNIRI DE VIAŢĂ.
ÎNFRIGURAT, COPILUL SE DUSE LÎNGĂ EL, ÎNCERCĂ SĂ-I VORBEASCĂ. NU REUŞI. APOI PRIVI PESTE PARAPET. ÎNGROZIT, VĂZU VALUL DE UNIFORME CENUŞII, PRĂFUITE, ÎNAINTÎND. ATUNCI PRINSE ARMA, O DUSE LA UMĂR AŞA CUM ÎL VĂZUSE PE MILITAR ŞI ÎNCEPU SĂ TRAGĂ CU ÎNVERŞUNARE, APĂSÎND PUTERNIC PE TRĂGACI, PLIMBÎND ŢEAVA PUŞTII MITRALIERĂ CÎND ÎNTR-O PARTE, CÎND ÎN ALTA, ÎNTR-O RAFALĂ CONTINUĂ.
13
NENE FRUNTAŞULE! MĂ VEZI CĂ SÎNT ŞI EU OSTAŞ? PE UNDE O FI TATA SĂ MĂ VADĂ?
ŞI ASTFEL PRINTRE VICTORIOŞII CE I-AU DAT PESTE CAP PE HITLERIŞTI ŞI I-AU FĂCUT PRIZONIERI, S-A AFLAT ŞI MICUL NOSTRU SOLDAT, FĂRĂ UNIFORMĂ, CARE PENTRU PRIMA DATĂ A TRAS CU O ARMĂ ADEVĂRATĂ ÎN DUŞMANI ADEVĂRAŢI.

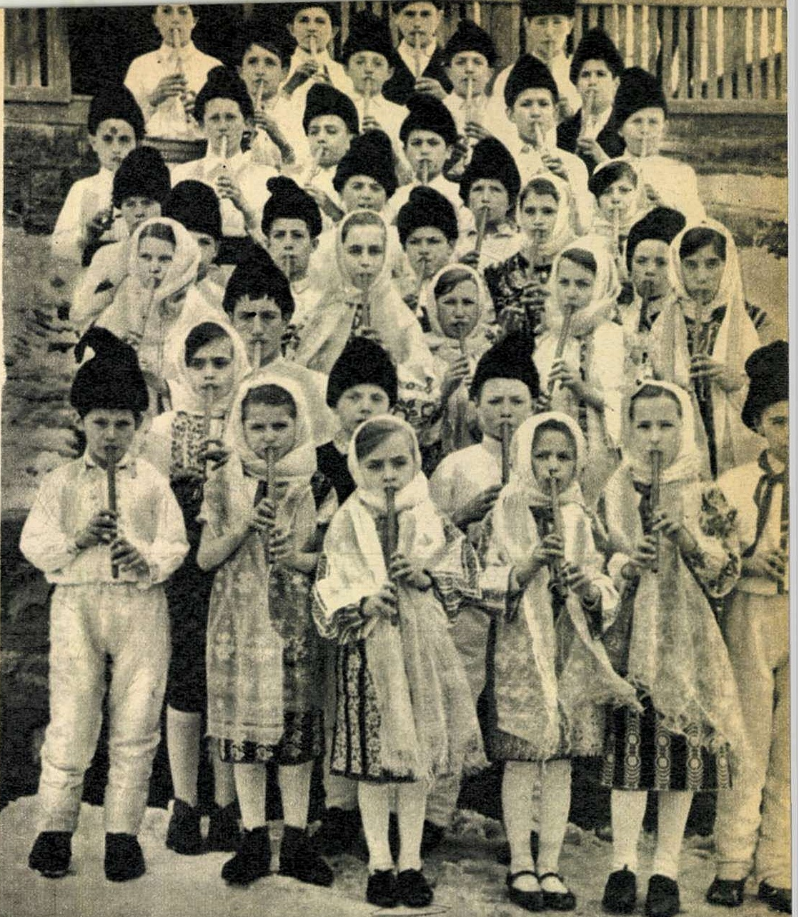

ROZETA
SĂPTĂMÎNII

Fotografia de faţă nu ţine locul **rozetei săptămînii,** ci chiar este **rozeta săptămînii. Ea vorbeşte de la sine despre bogăţia portului popular, despre grija cu care au fost alese cele mai frumoase marame, ii şi cămăşi înflorate. Dar adevărata intenţie a imaginii prezentate este aceea de a vă face cunoştinţă cu fluieraşii din comuna** Nistoreşti, renumiţi în tot judeţul Vrancea.

REPORTER·CLUB

RADARUL ROZETELOR

● Notaţi-vă această adresă: Şcoala generală, clasa a VIII-a B, comuna Poiana Mărului, judeţul Braşov. **În cazul în care sînteţi interesaţi într-un schimb de roci, adresaţi-vă pionierilor acestui detaşament. Ei vă pot furniza calcar coraligen de Piatra Craiului în schimbul rocilor specifice zonei în care locuiţi.**

● Întîmpinată de-a lungul întregului traseu cu flori şi nelipsitele încurajări, cursa cicloturistică «Floarea prieteniei» **— etapa judeţeană a stîrnit mult interes. Peripeţiile inerente (Crinu Costăchescu din Topoloveni, datorită deselor defecţiuni tehnice, la un moment dat se afla în urma plutonului cu 6 km), efortul fizic, oboseala n-au putut opri entuziasmul, ambiţia şi dorinţa de a învinge a tinerilor sportivi din judeţul Argeş.**

Corespondent special,
MIRCEA PLÎNGĂU,
Piteşti

● Mersul vremii? Nimic mai simplu! veţi spune voi. Ascultăm buletinul meteorologic la radio, la televizor. Sau, la urma urmelor, ne cumpărăm un barometru. Dar, spun pionierii de la Şcoala generală nr. 2 din Tg. Jiu că: **este cu totul altceva** atunci cînd tu însuţi îţi con**struieşti un astfel de aparat. El poate fi chiar şi...** chimic. **În funcţie de mersul vremii, unele reacţii chimice sînt influenţate de presiunea atmosferică. Acest fapt a stat la baza construirii barometrelor noastre chimice pe care mereu le observăm şi ne bucurăm de rezultatele obţinute».**

Pionierii: **ARISTICĂ CONDEESCU** şi **COSMIN MĂRUŢĂ**

● «Actul de naştere» arată că are numai cîteva luni. Succesul repurtat de curînd în public îi anunţă un viitor... luminos. Care este răspunsul ghicitorii? Despre cine este vorba? Fotografia de faţă vă poate lămuri: membrii celei mai tinere orchestre de la Şcoala generală, comuna Iablo niţa, judeţul Caraş-Severin.

Transmite preşedinta unităţii: Maria Stroiescu.

LA ÎNCHIDEREA EDIŢIEI

INFORMEAZĂ **ALEXANDRA CALISTA,** CLASA A V-A A. MULŢI COPII, MULTĂ HĂRNICIE, MULTĂ VESELIE, ŞI... 26 000 LEI ECONOMII. ACESTA ESTE BILANŢUL LĂUDABILEI INIŢIATIVE A PIONIERILOR DE LA LICEUL DIN SINAIA. EI AU AMENAJAT CEL MAI MARE PARC DIN ORAŞ (30 HECTARE), PUNÎNDU-ŞI LA CONTRIBUŢIE FANTEZIA, PRICEPEREA.

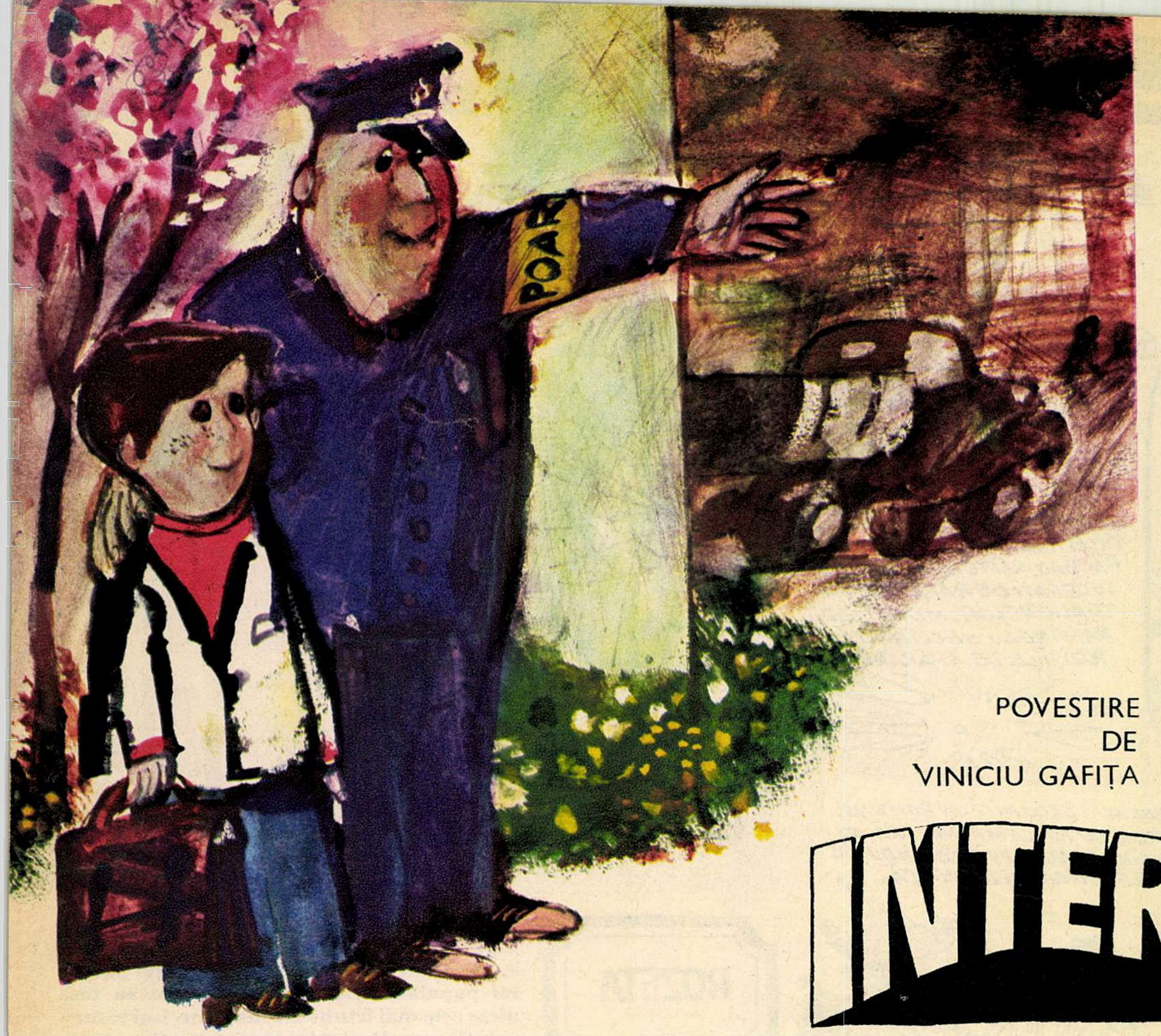

POVESTIRE
DE
VINICIU GAFIȚA

INTERVIUL

Oricine știe ce este un interviu. Chiar dacă nu ai căutat în dicționar, nu se poate să nu fi întîlnit în ziare, în reviste, în cărți, acest cuvînt. El denumește o convorbire cu o personalitate, cu un om important, cu cineva care se ocupă de o anumită problemă și îți comunică părerile lui.

Scriitorul, ziaristul, sau cel ce ia interviul nu are de ce să-și bată prea mult capul cu scrierea lui. Trebuie doar să-și însemne conștiincios ceea ce i se spune.

Cam așa judeca Cristian Panțîru și de aceea era foarte supărat pe colegul său, Ionel Șoimulescu, care nu izbutea să le aducă un interviu pentru revista școlii.

Panțîru și-a luat un bloc-notes, un pix și-a plecat furios. S-a urcat în tramvai și după o jumătate de oră a coborît în poarta fabricii de utilaj greu.

— Ce este, băiețaș? l-a luat în primire portarul.

— Aș vrea să vorbesc cu tovarășul inginer Nădășan, a rostit el numele inginerului pe care îl căutase și nu reușise să-l găsească colegul său.

— Clădirea din stînga, pe culoar la dreapta, a treia ușă. Dacă nu cumva o fi în fabrică.

Cristian n-a mai așteptat alte lămuriri. Simțea că a avut dreptate să se supere pe colegul său, Șoimulescu. Iată ce simplu era. Un drum cu tramvaiul, puțină îndrăzneală și... și întrebările.

Pe a treia ușă era o tăbliță care anunța: «accesul persoanelor străine de fabrică strict interzis». Avu o ezitare. Apoi își spuse că dacă portarul îi dăduse voie cu atîta ușurință, n-avea de ce să se teamă. Bătu în ușă. Cam timid, cam încet, probabil că cel dinlăuntru nu auzise, astfel că mai ciocăni o dată.

— Cine-i acolo? auzi o voce care i se păru cam aspră.

— Eu, spuse repede și nu-și recunoscu glasul.

Urmă o mișcare și un om se ivi îndată în fața lui. Purta un halat albastru, ochelari, păr creț vîlvoiat pe cap. Cam asta văzu Panțîru.

— Poftiți, îl invită omul în halat. Ce doriți?

— Aș vrea să vorbesc cu tovarășul Nădășan, zise Panțîru, prinzînd curaj.

— Eu sînt, spuse omul cu ochelari. În ce problemă?

— Aș vrea... eu... să-mi... dați... nu adică să-mi...

— Ce să vă dau?

— Un... să-mi... să-mi acordați, da, să-mi acordați un interviu.

Nădășan îl privi cu atenție și parcă zîmbi. Cristian băgă de seamă că avea o față plăcută, tînără, de frate mai mare.

— Un interviu! se miră celălalt. Poftim înăuntru. De la ce școală... vreau să zic de la ce ziar veniți?

— De la revista noastră... «Primăvara»...

— A... dacă-i vorba de revista școlii, se schimbă treaba. Intrați și luați loc.

Cristian Panțîru nu înțelese de ce «se schimba treaba» dacă e vorba de revista școlii lor. Îi crescu dintr-o dată curajul. Puse jos ghiozdanul și scoase repede carnetul și pixul.

Se priviră cîteva clipe tăcuți. Lui Panțîru îi umblau prin cap fel de fel de întrebări, ce faceți aici, de ce purtați halat albastru, cum de n-ați auzit prima dată cînd am ciocănit în ușă și altele la fel, dar își dădea seama că nu așa se începe un interviu.

— Ce anume interesează revista voastră? caută să-l ajute interlocutorul.

«Ce anume interesează revista»? La asta nu se gîndise. Răsucea creionul în mînă și nu se putea hotărî. Deodată tresări:

— Cînd v-ați născut? spune el cu un fel de bucurie.

— În anul 1945, răspunse sec și oarecum surprins celălalt.

Cristian rămase cu gura căscată.

— Chiar în 1945? întrebă el, temîndu-se parcă, să însemne data în carnet.

— Da, de ce te miri? Sînt prea tînăr?

— Nu, nu, spuse șovăitor reporterul. Dumneavoastră v-ați născut chiar în anul cînd s-a isprăvit războiul. Cînd au fost înfrînți hitleriștii! Dacă vreți să-mi povestiți cum a fost atunci.

Nădășan izbucni de-a dreptul în rîs.

— Asta o să fie cam greu, tovarășe reporter, zise el cînd se mai potoli. E drept că m-am născut în anul 1945 și chiar în luna mai, cînd s-a încheiat războiul prin capitularea lui Hitler, dar n-aș putea să-mi amintesc cum a fost. La data aceea nu aveam decît patru zile de viață și încă nu apucasem să citesc ziarele, nici tata nu mă pusese la curent cu problemele politice.

Cristian Panțîru se întunecă. Își dădu seama de prostia pe care o spusese și-i era ciudă. Nădășan îi văzu încurcătura.

— Eu pot să-ți vorbesc despre anii de după război, cum am învățat și am ajuns inginer. Poate v-ar putea ajuta tatăl meu, spune Nădășan, îl găsiți aici aproape, la vecinii noștri de la combinatul chimic.

Bătrînul Nădășan lucra la secția de cazangerie. Cristian a avut noroc să-l găsească într-o scurtă pauză, cînd se schimba capul ciocanului de nituit.

— Ei, ce veste poveste, mînzule? l-a luat în primire cazangiul, privindu-l cu ochi mirați. Al cui ești?

— Mă numesc Cristian Panțîru, sînt elev în clasa a șaptea și doresc să-mi acordați un interviu, a spus repede Cristian fraza pe care și-o repetase în minte de cîteva ori înainte de a ajunge aici.

Dar tocmai atunci izbucni mitraliera unui alt ciocan de nituit și bătrînul Nădășan nu auzi ultimele cuvinte.

— Ce dorești? întrebă el strigînd ca să acopere zgomotul nituitorilor.

Aceasta însă îl cam intimidă pe Cristian, avu impresia că tatăl nu e la fel de binevoitor ca fiul.

— Aș vrea — dacă se poate... dacă nu vă rețin... să-mi acordați...

— Haidem afară, spuse bătrînul Nădășan, împingîndu-l ușor de spate spre ieșirea din hală.

Cu ghiozdanul la picioare, cu carnetul și pixul în mînă, Cristian era gata să înceapă interviul.

— Cînd... cînd v-ați născut? rosti el aproape aceleași cuvinte pe care le rostise mai înainte cînd fusese la fabrica de utilaj greu.

Bătrînul Nădășan îl privi zîmbitor și mirat ca și inginerul tînăr.

— În 1921, spuse el simplu.

— Extraordinar, izbucni Cristian sincer entuziasmat. Chiar în 1921?

— Da, zise și mai mirat cazangiul. În 1921. Dar de ce crezi că e extraordinar?

— Pentru că în 1921 a luat ființă Partidul Comunist din România. Dacă ați vrea să-mi povestiți cum a fost atunci.

Nădășan — tatăl — izbucni în rîs, întocmai ca și fiul său, și Cristian își dădu seama că făcuse aceiași greșeală ca și prima dată.

— Știi, zise cazangiul privindu-l cu bunătate, e drept că m-am născut în 1921, dar la 8 mai, cînd comuniștii înființau partidul nostru, al muncitorilor, nu împlinisem încă două luni și de aceea mi-ar fi cam greu să povestesc cum a fost. Dacă vrei să afli cum a fost în 1921, treci pe la noi, pe acasă, și vorbești cu tata. El era pe atunci în organizația de tineret, îți poate spune lucruri interesante.

Casa lui Nădășan — bunicul — era tocmai în partea cealaltă de oraș. Îl primi o bătrînică simpatică, cu părul alb, cu vorba domoală și cu un șal mare trecut peste umeri.

— Îmi pare rău, îi spuse bătrînica și din glasul ei se putea citi adevărul vorbelor rostite. Dar moșneagul nu-i acasă. E plecat la băi, la Herculane. Azi dimineață a plecat.

Cristian simți că se învîrtește pămîntul cu el. Prin urmare, nu izbutise nimic. Bătrînica îi văzu supărarea.

— Intră, spune ea blînd. Te odihnește o clipă, și poate-ți pot da eu ce voiai să-i ceri lui.

Cristian intră, era obosit, amărît, dar nu se mai gîndea la interviu. Servi dulceața cu apă rece, luă și din prăjiturile puse înaintea lui de bătrînă, apoi se pregăti de plecare.

— Ce interviu ziceai că ai dori? îl întrebă binevoitoare bătrîna.

— Despre... despre cum a fost în 1921, spuse reporterul numai ca să răsplătească bunăvoința primirii de care se bucurase.

— Atunci aveam copil mic, iar bătrînul nu mai dăduse pe acasă cîteva zile. Îl căuta poliția. Păcat că nu-i aici, să-ți povestească el cum au luptat muncitorii ca să-și facă un partid al lor. Și după aceea, cîte arestări, cîte greutăți au venit pe capul nostru.

Cristian ar fi scos carnetul, ar fi însemnat fiecare cuvînt al bătrînei, dar îi era rușine.

— Să vii cînd se întoarce bărbatul meu, îi mai spuse bătrîna conducîndu-l. Și cu băiatul meu să vorbești, cu cel de la cazangerie... Să vii neapărat, o să ai despre ce scrie.

În seara aceea Cristian Panțîru a fost aspru certat acasă pentru că plecînd de la școală «umblase haimana pe stradă», venise acasă tîrziu, îngrijorînd părinții, făcîndu-i să creadă că i s-a întîmplat cine știe ce. Cristian le da dreptate, îi supărase, dar n-o făcuse cu voia lui. Cînd trecu în camera sa simți în toată făptura o mulțumire. Și încă ceva. Simțea că acum e mai legat sufletește, că a învățat multe, că acum știe cum se scrie un interviu.

INIMI DE VITEJI

*Editura **Militară** a reunit într-o carte, apărută nu de mult, un mănunchi de calde evocări ale unor oameni și întîmplări, semnificative pentru momentul crucial al insurecției armate care a dus la eliberarea țării noastre de sub ocupația germană.*

***Inimi de viteji** este o carte scrisă simplu, emoționant, avînd ca punct de plecare documentul viu, grăitor, exemplar, vorbind prin el însuși despre calitățile morale deosebite ale oamenilor acestui pămînt — tineri abia ieșiți din adolescență sau oameni trecuți de cumpăna vieții de cele mai diverse profesii: muncitori, țărani sau intelectuali —, care au participat la izgonirea fasciștilor din București sau din alte părți ale țării, dînd dovadă de îndrăzneală și devotament.*

Un tînăr soldat se apără de atacul unui avion vrăjmaș cu focuri de armă. Mecanicul unei locomotive defectează aparatura pentru a întîrzia transportul unor trupe germane și cade ucis, împreună cu fiul său, lîngă locomotivă. Un sublocotenent cade vitejește, la asaltul prefecturii, ocupate de nemți. Un altul moare schingiuit de fasciști, undeva, într-o pădure, lîngă Mălini, satul poetului Labiș. Fapte, fapte, fapte, în care oamenii se comportă eroic, în care femeile se poartă ca niște eroine, vădind un curaj neobișnuit: una moare, cărînd muniții și alimente soldaților, alta execută ca un adevărat soldat ordinele comandamentului.

Autorii acestei cărți, colonel A. Lupășteanu, colonel I. Tarco și V. Bîrză, răsfoind arhivele, au repovestit într-o formă simplă, dar cu atît mai emoționantă, episoade ce par decupate dintr-o carte de aventuri, dintr-un roman cu suspans, episoade ce se urmăresc cu sufletul la gură, întîmplări care vorbesc despre ceea ce poate și trebuie să însemne dragostea de țară, de popor și de libertate a unor tineri — unii abia ieșiți din copilărie, ca Filip Covaciu, mecanic auto, ca tînărul muncitor ploieștean, Mircea Mihăescu, care a murit apărîndu-și strada copilăriei, la numai 17 ani, ca acea curajoasă telefonistă de la Mislea, Steliana Enescu, ori ca tînărul Alistar, din Moldova, ca militarii Gheorghe Olaru, de pe plaiurile Bîrsei, care a dezarmat singur, cu o singură pușcă și cîteva tone de curaj, doisprezece ofițeri inamici, făcîndu-i prizonieri, sau asemeni sublocotenentului Vasile Teodoreanu, torturat și ucis de nemți, fiindcă întorsese armele împotriva lor, ca întregul nostru popor. Tineri utecişti sau comuniști, toți acești eroi care apar în această carte cu un chip adesea șters pe o fotografie veche, rămîn înscriși în memoria afectivă a cititorului de orice vîrstă prin strălucirea simplă a faptelor lor, care sînt o mărturie vie a eroismului și bărbăției acestui popor.

EUGENIA TUDOR

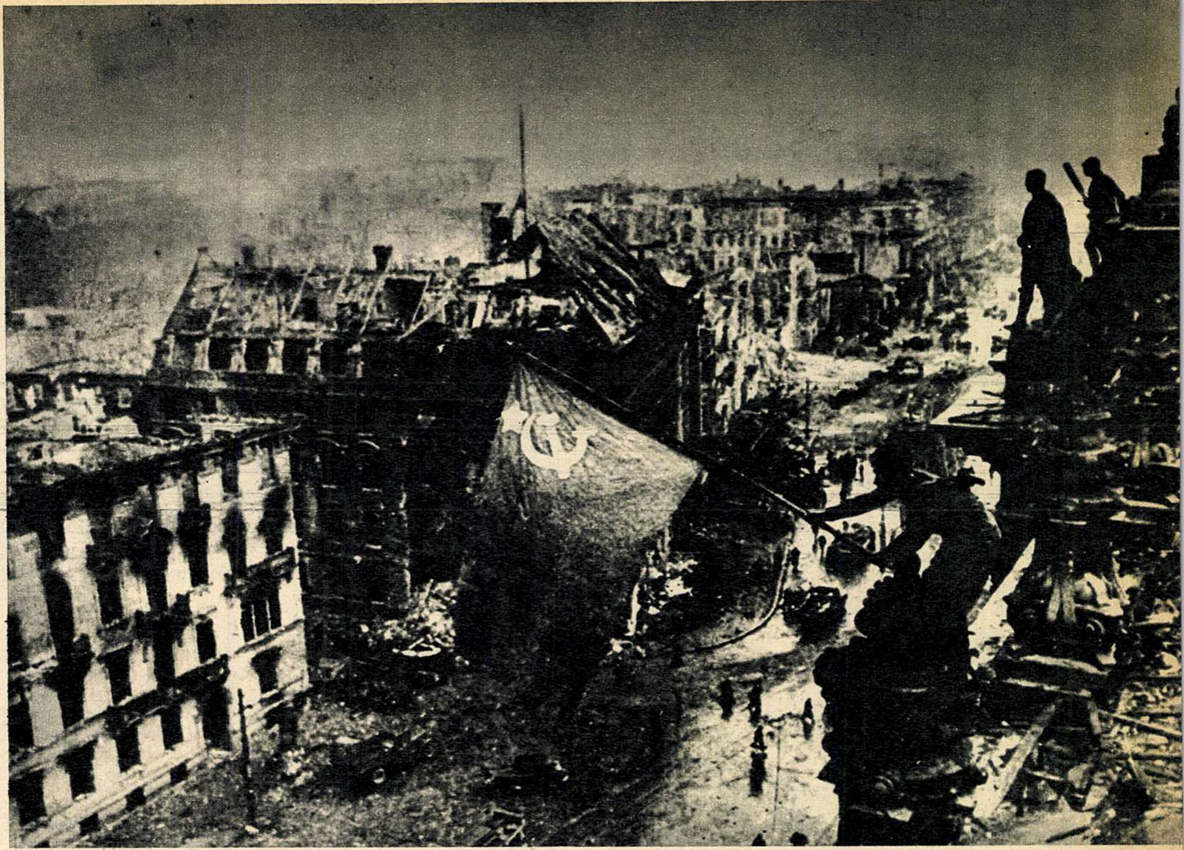

1945
PRIMĂVARĂ FIERBINTE

Izgoniți de pretutindeni din țările pe care vreme de mai bine de cinci ani le cufundaseră într-o lungă noapte de lacrimi și sînge, fasciștii fuseseră siliți să se retragă, în acea primăvară a lui 1945, în propriul lor bîrlog. Armatele aliate, sute de mii de ostași sovietici, americani, francezi, englezi, canadieni înaintau, prin lupte înverșunate, tot mai adînc în inima Germaniei hitleriste. Angajați în luptă, ostasii români, cot la cot cu armatele sovietice, eliberaseră pămîntul patriei, și își aduseseră jertfa de sînge la eliberarea Ungariei, Austriei și Cehoslovaciei, iar acum luptau mai departe, cu vitejie, pentru zdrobirea definitivă a fascismului.

Se făcea ziuă în Europa.

Trupele sovietice cuprinseseră Berlinul într-un cerc de foc. Luptele se dădeau, aprig, chiar în oraș, iar batalioanele de asalt ale Armatei a 3-a de șoc, luptau, la 29 aprilie, sub zidurile Reichstagului — principala citadelă a fascismului.

Zorii zilei de 30 aprilie.

Doi ostași țîșnesc, laolaltă cu alții sute și mii, spre Reichstag. Aceștia sînt sergentul Mihail Egorov și caporalul Meliton Kantaria. Tineri amîndoi, voinici, aleargă sub flamura pelerinelor de cercetaș. Plouă cu foc. Kantaria poartă într-o mînă arma grea, ostășească, iar în cealaltă duce, ferit, un steag roșu, strîns într-un toc. Trei sau patru mitraliere germane scurmă asfaltul pe urmele celor doi. O mină izbește, chiuind, caldarîmul. O alta spulberă un cuib de rezistență, și tinerii ostași văd, pentru o clipă, plutindu-le deasupra, ca un fulg, un tun greu.

Cîteva salturi și iată-i pe scara monumentală a clădirii. Grenadele lor zboară în dreapta și în stînga. Două grupe de ostași le acoperă spatele printr-un foc susținut.

La fiecare etaj, pentru cîteva clipe, Kantaria scoate pe fereastră, ca pe o pasăre mare, roșie, flamura a cărei fluturare de aripă ridică la luptă noi valuri de ostași.

Etajul 2... Podul... Acoperișul... Cupola dărîmată, fără geamuri, măturată de schije. Pe nervurile de oțel, cercetașii se cațără cu puteri sporite. Moartea le cîntă în preaimă pe strunele gloanțelor, schelălăie furioasă în graiul minelor. Dar țelul lor e aproape. Și iată-l, biruitor, printre norii de fum, stindardul Victoriei unduie peste orașul topit în flăcările înfrîngerii...

Jos, în piață, uralele izbucnesc nesfîrșite. Pe calea undelor ajung în întreaga lume. Iar peste cîteva zile — la 9 mai 1945 — lumea avea să iasă din cea mai crîncenă încercare, sărbătorind Victoria asupra morții și distrugerii, victorie pentru care și-au dat viața și multe zeci de mii de ostași români.

- De la 23 August 1944 și pînă la 12 mai 1945, cînd au capitulat ultimele rezistențe germane din Cehoslovacia, România a participat la războiul antihitlerist cu 2 armate: Armata 1, (corpurile 4 și 7 de armată); Armata a 4-a (corpurile 2 și 6 de armată).
- *Efectivul total românesc participant la războiul antihitlerist a însumat peste 538 500 militari. Jertfele date de trupele române se ridică la peste 167 500 de oameni.*
- **Pentru a spori capacitatea de luptă a unităților militare române, la recomandarea partidului, Uniunea Tineretului Comunist a organizat trimiterea de voluntari; peste 1 500 de activiști ai U.T.C. au plecat pe front, împreună cu mii și mii de tineri. Mulți dintre ei au căzut eroic, ca sublocotenentul erou Constantin Godeanu, membru al C.C. al U.T.C.**
- *Armata română a pătruns în dispozitivul inamic pe o adîncime de peste 1 000 km în linie dreaptă (din partea de sud a României și pînă aproape de Praga), a străbătut prin lupte 17 masive muntoase mai importante, a forțat 12 mari cursuri de apă, a eliberat peste 3 800 de localități, între care 53 de orașe.*
- Pentru faptele lor de arme, peste 300 000 de militari români au fost decorați cu ordine și medalii românești. Dintre aceștia, un număr de 190 135 au primit ordine și medalii sovietice , 5 676 — ordine și medalii cehoslovace și maghiare.

ȘTEFAN ZAIDES

OTOP

POARTA CELOR 5

Nici nu ne-am dat seama cînd am ajuns în fața ușilor grele, de cristal. Emil, surprins, a vrut să se oprească in loc, de teamă să nu se lovească cu nasul de ele. Nu le observase.

— Nici o grijă, mergi înainte! i-a spus cu amabilitate inginerul șef, Tudor Șerbănescu, fără să se oprească, apucîndu-l de braț. A zis trăgînd cu coada ochiului la Emil:

— Sesam, deschide-te!...

N-a terminat de rostit cunoscuta formulă magică și ușile s-au deschis numaidecît.

— Extraordinar! spune Emil. Apoi, revenindu-și: știu că nu e vorba de nimic misterios la mijloc, dar ce se intîmplă?

— Ușile sînt automate. Cînd te apropii la un metru distanță, se deschid singure.

— Singure?!...

— E un fel de a zice. De fapt, datorită unui contact electric. Preșul de cauciuc de lîngă ușă se lasă în jos — ce-i drept, fără să simți aproape — cînd pui piciorul. Așa se face legătura cu niște fire electrice. De altfel, uită-te la plafon. Și spunînd, a dat la o parte o portiță inundată de neon, din tavan. Dincolo, în semiîntunericul de sus, o sumedenie de fire!

— Zeci de kilometri, o sută poate, cine mai știe — o întreagă țesătură de fire electrice, de cabluri, de fire telefonice. Numai folosind cea mai înaltă tehnică putem asigura o funcționare ireproșabilă a tuturor compartimentelor. Aeroportul internațional «Otopeni-București» trebuie să satisfacă în cel mai înalt grad cerințele transporturilor aeriene contemporane.

Brațul cu o sută de valize

O scară de marmură albă, cu balustrade din stejar în culoare naturală, cu plăci de cristal ferecate în nituri strălucitoare ca de aur...

Emil a pus piciorul pe prima treaptă, să urce la etaj, dar s-a oprit din nou, întorcînd capul. Undeva, în sala în care ne aflam, pe o platformă din mijloc, apăruse o valiză împinsă parcă (de la parter) de o mînă nevăzută. O valiză, zece, o sută...

— Pe bandă rulantă, observă Emil.

— Da.

— Nu mă miră la un aeroport așa de mare, în măsură să deservească ireproșabil călătorii, fiind în același timp unul dintre cele mai moderne din lume.

— Așa e. De altfel, aviatorii, colegii noștri de la Băneasa, au asigurat deja pînă acum legătura aeriană cu 21 de țări din Europa, Asia și Africa. Prin folosirea noului pod aerian, Otopeni, se scurtează cu circa 800 de kilometri liniile care fac legătura dintre nordul Europei și Orientul Apropiat.

— Așadar, pe *drumul milenar al cocorilor*, cum ară-

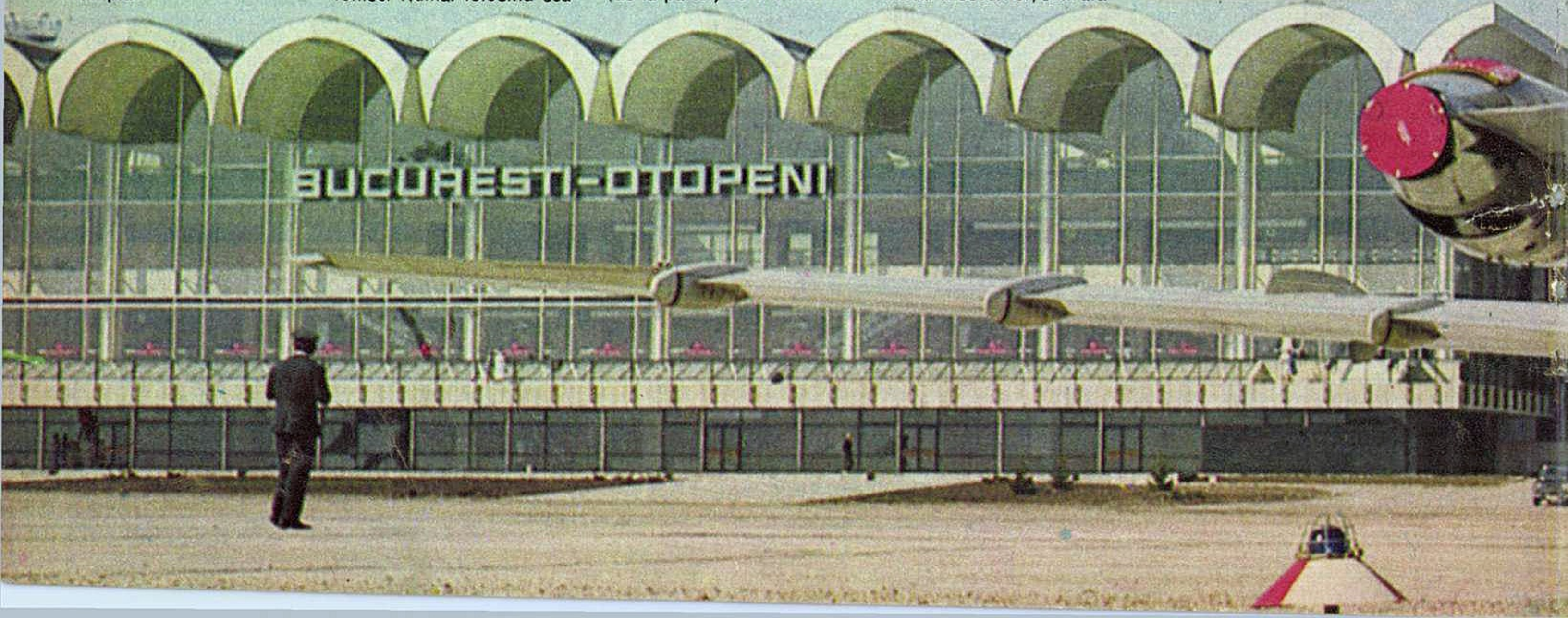

PEN

CONTINENTE

REPORTAJ
DE
L. DINU IFRIM

DESCOPERIRILE
LUI
EMIL

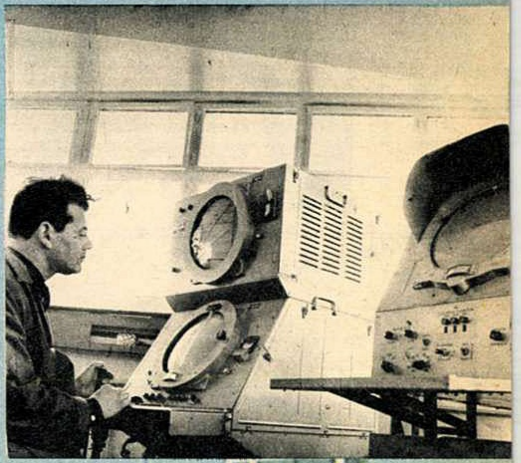

ta recent într-un articol scriitorul Paul Anghel, nordul și sudul se apropie, se întîlnesc, așa cum, într-un fel, se întîlnesc toate meridianele. E ceea ce se întîmplă și cu grădina celor cinci continente de la Cluj, unde am fost de curînd.

— Acolo își dau întîlnire orhideele cu falnicul baobab. Aici însă, își dau întîlnire oameni de pe cele mai îndepărtate meridiane. Nu peste mult timp, la cîteva minute va ateriza sau va decola un avion, luîndu-și zborul în văzduh...

Globul — pe 3,5 km!

Emil reia discuția:

— Asta înseamnă un mare trafic.

— Anual, peste un milion de călători. Și nu-i de mirare dacă se are în vedere că pista de aterizare, lungă de 3 kilometri și jumătate, e astfel construită încît poate să primească cele mai moderne avioane existente pe liniile internaționale, printre care și altele aflate în construcție sau probe, adevărate cetăți zburătoare.

Emil s-a oprit iscoditor în salonul de așteptare, în alte încăperi, ornamentate cu forme ceramice deosebit de frumoase, în fața unor televizoare, zece sau douăsprezece, răspîndite peste tot.

— Călătorii pot viziona filme, spectacole.

— Nu numai asta. Televizorul are aici și alt scop. Prin el se comunică mersul avioanelor, tot ce interesează pe călători.

Nu l-a mai surprins pe Emil nici existența pe aeroport, în aerogară, a peste 80 de ceasornice electrice. O dorință îl animă acum — să urce în turnul de control de 47 metri înălțime, de fapt creierul electronic al aeroportului, de unde specialiștii, cu ajutorul unor aparate ultramoderne, dirijează zborul avioanelor în toate cele patru puncte cardinale.

De sus, panorama aeroportului e și mai grandioasă, totul se vede ca din avion, iar cei zece piloni din beton armat, ce-l înconjoară, fiecare avînd o înălțime de 30 metri și cîte douăsprezece reflectoare în vîrf, îi dau și mai multă măreție. Cea mai modernă poartă aeriană a României socialiste se deschide larg zărilor: aici, pe acest pămînt, într-un gest încărcat de noblețea prieteniei, își dau întîlnire avioane de pe toate meridianele.

E fără îndoială cea mai profundă și umană semnificație a acestui adevărat monument arhitectonic dedicat cutezătorilor înălțimilor.

EXPO'70
Canon

PENTRU FIECARE DINTRE VOI UN PRIETEN DE NEINLOCUIT:

REVISTA
„CUTEZATORII"

ASIGURATI-VĂ DIN TIMP ABONAMENTUL

MARI SURPRIZE PENTRU TOȚI CITITORII

Surpriza numărului viitor

„EXPO '70"
OSAKA

UN AMPLU FOTOREPORTAJ ÎN CULORI OFERIT ÎN EXCLUSIVITATE CITITORILOR NOȘTRI DE CĂTRE REVISTA JAPONEZĂ PENTRU COPII „SHONEN-SHOJO SHIMBUN" DIN TOKYO

Și tu poți cîștiga unul dintre numeroasele PREMII oferite de «Cutezătorii», «Pif» și «UNICEF» la concursurile noastre «Aventurile colegului MINITEHNICUS» și «Meridianele prieteniei».

Tu ți-ai trimis desenele?

Concursurile se vor închide la 15 iunie și, respectiv, 30 mai a.c.

Succes tuturor!

ENIGMELE TERREI

„LEMURIA"

UN OU DE AEPYORNIS ARE O CAPACITATE DE 9 l, ECHIVALÎND CU 165 OUĂ DE GĂINĂ SAU CÎT 7 OUĂ DE STRUȚ! ▼

Răspundem la a doua întrebare a elevilor Școlii generale 119 din București:

«Ce spun oamenii de știință despre continentul scufundat Lemuria?»

În trecutul îndepărtat, Insula Madagascar, împreună cu arhipelagurile înconjurătoare și Africa, formau un singur continent care, cu timpul, s-a «frînt» în două blocuri. Cel vestic a format Africa de azi, iar cel estic, un alt uscat, căruia geologii i-au dat numele de **Lemuria.** Treptat, Lemuria a «alunecat» spre răsărit dînd naștere canalului Mozambic, care desparte Insula Madagascar de Africa.

În urma unui nou cataclism vulcanic ce s-a produs înainte de apariția omului — cînd a luat naștere și Marea Roșie — partea estică a Lemuriei s-a scufundat în adîncuri. Dovada acestui cataclism, care a provocat o mare crăpătură în scoarța de bazalt de pe fundul Oceanului Indian, o constituie și «lipiile de pește» descoperite în Madagascar. Erupția vulcanică a surprins bancurile de pești care au rămas îngropați în lava vulcanică. Dacă despici muchia unei astfel de pietre vulcanice — ce se găsește în Insula Madagascar— se vede în interior imaginea concavă a sute de pești presați ca într-o cutie de sardele...

Elefantul, calul, girafa, gorila și alte animale care s-au ivit pe pămîntul Africii, Asiei și Europei, nu au avut posibilitatea să ajungă pe uscatul Lemuriei, rămasă izolată de restul continentelor. Singurele animale care au continuat să trăiască pe Insula Madagascar sînt lemurienii, numite și «maimuțe false». Ele sînt primele maimuțe apărute pe pămînt spre sfîrșitul erei secundare. Pasărea elefant *(Aepyornis)* care a existat în insulă pînă prin secolul al XII-lea al erei noastre, azi este complet dispărută. Înaltă de 5 m, cu un gît ca de struț și un cap de... gîscă, pasărea avea în loc de aripi niște bonturi nedezvoltate. Ouăle ei, care se găsesc în mlaștinile insulei, alături de uriașul ei schelet, sînt folosite și astăzi de băștinași drept «butoiașe» pentru apă de băut.

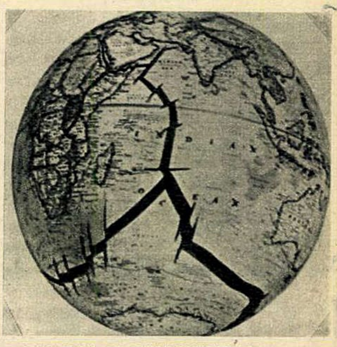

GEOLOGII AU DESCOPERIT PE FUNDUL OCEANULUI INDIAN O URIAȘĂ «FRACTURĂ» CARE SE PRELUNGEȘTE PÎNĂ SPRE NORD-EST DE PRESUPUSUL CONTINENT SCUFUNDAT *LEMURIA.*

AUREL LECCA

[illegible]

Sg
cia, indiscu
cunoscutilor
Facchetti, *Puia*, *Sal*
menghini, *Mazzolla*,
Rivera, *Riva*, *Alberto*
garelli, *Prati* sau *Jul*

ROMAN FOILETON

OPERAȚ

HE

DE OVIDIU ZOT

Marius înfrunta voios privirile trecătorilor uluiți de pitoreasca sa costumație, ceva între cowboy din Far-West, trapper canadian și solist de dansuri moderne... «**Asta-i viața; unii te admiră, alții te condamnă!**» oftă el, încîntat. Tinerii îl priveau cu o invidie anevoie ascunsă, dar nici exclamațiile de nemulțumire ale pietonilor vîrstnici nu-l stînjeneau. «**Eu rețin numai laudele; bombănelile le consider adresate lui Tiberică, fiindcă al lui e costumul!**»

De fapt, nu-i ședeau rău de loc hainele astea. Așa aiurite cum erau, ele îi lăsau libere mișcările, îi subliniau ținuta zveltă și mersul elastic, se potriveau cu ochii lui vioi, cu fruntea lui caraghios încrețită din pricina concentrării. Mama îi atrăgea deseori atenția: «**Nu te mai încrunta, o să-ți apară riduri!**» dar pe de altă parte își mărturisea în sine că băiatului nu-i stă de loc rău așa, încruntat, urmărind cu încăpățînare firul cine știe cărei idei.

Își făcu drum prin pasajul Luxor, unde știa că există un magazin cu articole de sport a cărui vitrină era îmbrăcată în oglinzi. Prefăcîndu-se că examinează aparatele de fotografiat, mingile de fotbal și complicatele echipamente de hochei, își admiră îndelung propria-i persoană. «**Strașnic! Dacă aș avea o educație ceva mai ușuratică aș umbla așa întotdeauna! Păcat. Am fost crescut cu severitate, sînt sortit să umblu veșnic în costume bleumarin!**» rîse el.

Tresări. Văzuse prin oglindă cum, în mulțimea din spatele lui, se strecoa
ră o siluetă cunoscută.

— Domnișoară! strigă el, răsucin
du-se pe călcîie.

Își făcu loc cu brutalitate printr
trecători, dar Hilda-cea-înaltă dispă
ruse. «**Fantoma asta parfumată în
scapă mereu!** bombăni el. **Încotr
o fi luat-o?**» Numai un elicopter i-a
fi de ajutor, spre a o descoperi î
mulțimea de pe bulevard. «**Mă du
la Crizantema, să-i spun Hildei c
iar am văzut-o pe scumpițica ei d
surioară. Poate o determin să re
pete anunțul**».

O jumătate de oră mai tîrziu intr
în cofetărie. Mai să nu recunoasc

si, Bu
iano. ultimul

IUNEA
RCULE"

TA

localul! Toate mesele erau ocupate dar nu vedeai nici un strop de băutură, iar mirosul acela greu, de fum de țigară dispăruse. Hilda îi făcu semne prietenoase de la barul unde umplea sîrguincioasă pahare înalte cu citronadă, cu sirop și cu sucuri de fructe. În timp ce-i împărtăși noutățile, Marius auzi o voce prietenească.

— Să trăiești, tinere gălăgios! Cu ce te servim? Ești clientul nostru de onoare!

Era responsabilul cofetăriei. Marius crezu întîi că acesta rîde de el, dar omul era foarte serios.

— Tinere gălăgios, uită-te bine în jur: astea ți se datoresc dumitale!

Omul îi povesti că, după întîmplarea aceea cu Prințesă, **(«l-am visat două nopți la rînd, leșinat în localul meu!»)** luase niște măsuri uimitoare, expediind înapoi la depozit toate băuturile și țigările. Cîteva zile după aceea, cofetăria rămăsese aproape pustie, planul de desfacere înregistrînd o cădere catastrofală. Cei de la direcția trustului intrară în panică... «**Ce se întîmplă la dumneata? Crizantema era cea mai solicitată cofetărie și, deodată, iată-vă în pierdere! Ți-ai uitat meseria, domnule?**» Bietul responsabil încercă să se justifice, arătînd că onor clientela, văzînd că i se interzice fumatul și că la bar au

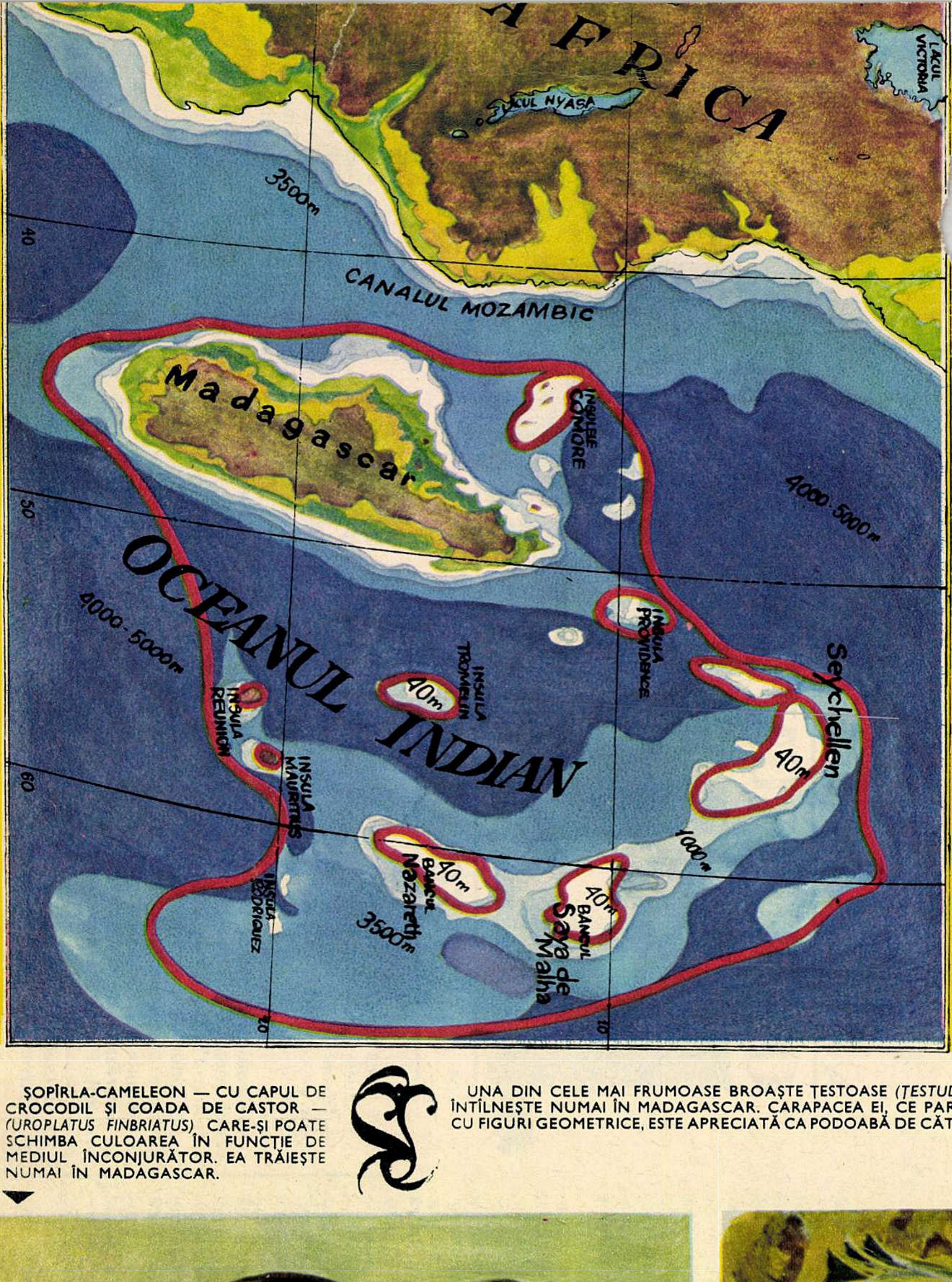
AFRICA
LACUL VICTORIA
LACUL NYASA
3500m
40
CANALUL MOZAMBIC
Madagascar
INSULELE COMORE
4000-5000m
50
OCEANUL INDIAN
4000-5000m
INSULA PROVIDENCE
INSULA TROMELIN
40m
INSULA REUNION
Seychellen
40m
INSULA MAURITIUS
60
1000m
INSULA RODRIGUEZ
BANCUL Nazareth
40m
40m
BANCUL Saya de Malha
3500m
70
10

PROBE DE ROCĂ DE PE FUNDUL OCEANULUI
AINTE DE ULTIMUL CATACLISM — AR FI AVUT FORMA DIN HARTA ALĂTU-

ŞOPÎRLA-CAMELEON — CU CAPUL DE CROCODIL ŞI COADA DE CASTOR — *(UROPLATUS FINBRIATUS)* CARE-ŞI POATE SCHIMBA CULOAREA ÎN FUNCŢIE DE MEDIUL ÎNCONJURĂTOR. EA TRĂIEŞTE NUMAI ÎN MADAGASCAR.

UNA DIN CELE MAI FRUMOASE BROAŞTE ŢESTOASE *(ŢESTUDO RADIATA)* SE ÎNTÎLNEŞTE NUMAI ÎN MADAGASCAR. CARAPACEA EI, CE PARE SCULPTATĂ CU FIGURI GEOMETRICE, ESTE APRECIATĂ CA PODOABĂ DE CĂTRE BĂŞTINAŞI.

1

BANK LEUMI
בנק לאומי

3

REPREZENTATIVELE NAȚIONALE DE FOTBAL ALE ITALIEI (1), SUEDIEI (2), ȘI ISRAELULUI (3).

2

pionatului olandez.

Are, oare, Suedia vreo șansă în Mexic? Pentru a răspunde este suficient să amintim două din ultimile rezultate ale echipei lui Bergmark: 1—0 cu U.R.S.S., la Moscova, și 3—2 cu Israelul, la Tel Aviv.

A patra echipă a seriei, pentru prima oară calificată la «mondiale» — **ISRAELUL**.

În mod normal, calificată datorită noii configurații geografice a preliminariilor, Israelul nu poate emite nici o pretenție, cuvintele șefului comisiei tehnice a federației respective, **M. Almog** — «Pentru noi calificarea în turneul final a fost performanța maximă» – reprezentînd fidel, aspirațiile fotbalului israelian.

Cu toate acestea, o surpriză nu este exclusă, cu atît mai mult cu cît echipele de club israeliene — Hapoel și Maccobi din Tel Aviv — domină cu autoritate «Cupa campionilor Asiei», și cu cît echipa antrenată de Schaeffer a obținut un nesperat 1—1 cu Bulgaria, la Olimpiadă, fiind eliminată la... tragerea la sorți! Cei mai buni jucători israelieni care vor merge cu siguranță în Mexic sînt *Spiegel*, *Spiegler*, *Romano*, *Primo* și *Rosenthal*, fotbaliști cu o foarte bună tehnică, cu multă precizie și viteză în execuții. O ultimă remarcă: judecînd după faptul că în Israel se joacă la nivelul mării, se pare că fotbaliștii acestei țări vor avea de înfruntat și «pericolul» altitudinii — de 2 700 m — de la Toluca, cu atît mai dificilă cu cît s-a renunțat la peroiectata perioadă de aclimatizare de la Colorado Springs (S.U.A.).

OVIDIU IOANIȚOAIA

P.S. La închiderea ediției aflăm că fotbaliștii uruguayeni Caetano și Cortes au fost... iertați. Deci vor juca în Mexic.

4

5

4 și 5 — Pedro Rocha și Juan Eduardo Hohberg — căpitanu și, respectiv, antrenorul echipei Uruguay-ului.

dispărut sticluțele colorate, a dat bir cu fugiții... «**Bine, foarte bine, măsurile dumitale au fost îndreptățite, dar acum ce facem cu cofetăria, o transformăm în sală de popice?**» Responsabilul se înfuriase: «**Nu. O facem tot COFETĂRIE! La naiba, sînt maistru cofetar. Să-mi mai dați un lucrător calificat. Vreau să extind laboratorul. Mai am nevoie de... Poftiți lista. Nu mă mișc de aici pînă n-o aprobați!**»

Cinci zile mai tîrziu, se răspîndi vestea că la cofetăria Crizantema au apărut zece feluri noi de prăjituri cu frișcă, douăzeci tipuri de prăjituri de casă, douăsprezece sortimente de înghețată, torturi nemaivăzute și cozonaci uluitori. Întîi tatonară terenul bunicile, apoi capii de familie și, în cele din urmă, deverul spori atît de mult încît cu greu mai găseai un loc liber.

— Poate o să mă întrebi de ce n-am făcut asta și pînă acum, încheie responsabilul. Foarte simplu: pentru că e mai ușor să vinzi băuturi decît să stai ore întregi în laborator, preparînd prăjituri bune, după rețete complicate. Mulțumesc, tinere gălăgios! Poate că fără mica noastră ceartă din ziua aceea...

Marius roși:

— Rîdeți de mine! Doar n-o să mă faceți să cred că am vreo legătură cu toate astea!

Tiberică Adamescu apăru pe înserat, strălucitor de bună dispoziție. Marius tocmai își scria la matematică.

— Cum te-ai distrat?

— Splendid! Pot să mă schimb? Măi, am dansat pînă cînd am simțit că amețesc!

Marius privi cu oarecare părere de rău cum Tiberică reintra în posesia formidabilului său costum.

Cinci minute după plecarea acestuia, țîrîi telefonul.

— Alo, făcu Marius.

— Alo, sînt eu, Tiberică! răsună o voce înspăimîntată. Vino repede, sînt la colț, în cabina telefonică de lîngă chioșcul de ziare! Sînt aici trei tipi care vor să mă bată!!

— Tiberică, vorbești serios?

— ...repede, ăștia forțează ușa!

Marius trînti receptorul, înșfăcă din dosul ușii bastonul pe care-l păstra de acum doi ani, cînd își fracturase un picior, și stătuse în ghips, și ieși ca un uragan.

Într-adevăr, îl găsi pe Tiberică lîngă cabina telefonică, dar singur. Avea însă un ochi învinețit și mîneca dreaptă a tricoului descusută...

— M-au bătut și au fugit! se plînse el.

Marius fluieră uimit:

— Repede lucrează ăștia! Cine erau, ce voiau de la tine?!

— Habar n-am! Trei derbedei! Uite, mi-au vîrît în mînă și un bilet. E o neînțelegere!

Marius citi cuvintele așternute în grabă, cu un scris ascuțit: «**Dacă te încăpățînezi să mă tot urmărești, are să ți se întîmple ceva rău de tot. Pentru azi, prietenii mei nu-ți vor da decît un mic avertisment**». Semnat: «**Cea pe care o stingherești cu indiscrețiile tale**».

— Trebuie să fie o fată care a vrut să se răzbune pe un curtezan obraznic, și măgarii ăia m-au luat pe mine drept el! oftă Tiberică. Ce părere ai?

— Se întîmplă, zise Marius. Du-te acasă și pune-ți o compresă rece.

Era limpede; Hilda-cea-naltă trecuse la atac. «**Săracul Tiberică! A plătit cu o vînătaie cît toate zilele faptul că astăzi am făcut schimb de costume!**»

(Va urma)

EXCZ'70 TRANSMITE

Deși pînă la startul celei de a doua ediții a «Expedițiilor Cutezătorii» mai e destulă vreme, încă de pe acum au început să ne sosească la redacție numeroase vești despre constituirea și pregătirea echipajelor, unele dintre corespondențe conținînd și întrebări... arzătoare.

Micii corespondenți de la Școala generală nr. 4 din Lupeni ne informează că în aceste zile profesorul de educație fizică IACOB IMLING are de rezolvat o problemă de aceeași natură cu aceea care stă în fața tuturor antrenorilor celor 16 reprezentative naționale de fotbal, participante la actualul Campionat mondial. De aceeași natură, numai că mai delicată și mai grea. Pentru că dacă Ramsey, Angelo Niculescu și toți ceilalți au posibilitatea să mai ia și rezerve pe lîngă cei 11 jucători de bază, dînsul trebuie să aleagă numai 10 expediționari din lotul celor 20 care se pregătesc pentru Expediții. Cine va fi ales, care vor fi fericiții? Încă nu se poate spune nimic. Deocamdată continuă pregătirile celor 20: drumeții, excursii, exerciții de montare și demontare a corturilor, de orientare turistică în diverse condiții și cu diverse mijloace etc. Și care se vor dovedi mai îndemînatici, mai rezistenți și mai cultivați vor fi desemnați să reprezinte școala și unitatea de pionieri în marele concurs al temerarilor expediționari.

«Sîntem un grup de pionieri din clasa a VII-a A a Școlii generale nr. 122 din Capitală care, citind regulamentul «Expedițiilor Cutezătorii» am hotărît să participăm și noi la acest concurs. Ne-am întrunit, am discutat, am format un echipaj, am organizat totul, dar nu avem COMANDANT. Ne-am adresat tuturor profesorilor școlii, dar am fost refuzați. CE NE SFĂTUIȚI SĂ FACEM?»

Iată o întrebare mai mult decît delicată, la care vom încerca să răspundem tot printr-o întrebare: de ce oare or fi refuzat toți profesorii postul de comandant pe vaporul pe care i-l pun la dispoziție cei cîțiva pionieri de la amintita școală? Nu cumva pentru că nu le convine echipajul?

Foarte frumoasă inițiativa voastră, dragi pionieri, lăudabilă dorința de-a participa la Expediții. Dar... știți, un comandant are voie să-și aleagă singur membrii echipajului. Și regulamentul Expedițiilor a fost elaborat în acest sens. De aceea vă sfătuim să vă adresați din nou comandantului unității, insistînd ca și școala voastră să participe la Expediții măcar cu un echipaj, în care să fie aleși și din grupul vostru cei care corespund din toate punctele de vedere impuse de regulament. Și atunci sîntem convinși că nu veți mai fi refuzați.

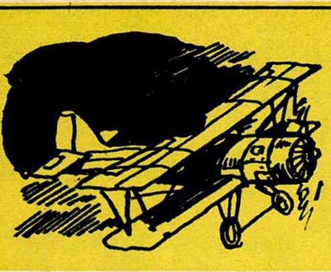

CUCERITOAREA VĂZDUHULUI

Scenariu: ROMULUS ALEXANDRESCU **Desene: FRANCISC KALAB**

REZUMATUL CAPITOLULUI PRECEDENT: PRIMIND INVITAȚIA SĂ RĂMÎNĂ ÎN STRĂINĂTATE SPRE A SE PERFECȚIONA, SMARANDA REFUZĂ. DOREȘTE DIN TOT SUFLETUL CA ÎNTÎIUL SĂU RECORD MONDIAL SĂ-L DOBOARE PE PĂMÎNTUL PATRIEI, SĂ DEDICE ROMÂNIEI PRIMA ȘI CEA MAI FRUMOASĂ REALIZARE DIN VIAȚA SA. ÎNVINGÎND NENUMĂRATE GREUTĂȚI, TÎNĂRA ROMÂNCĂ IZBUTEȘTE TOTUȘI PERFORMANȚA PE CARE ȘI-O PROPUSESE, DEVENIND RECORDMEN MONDIAL LA PARAȘUTISM. APOI PLEACĂ ÎN AMERICA SPRE A-ȘI DESĂVÎRȘI MĂIESTRIA, PENTRU A DUCE CÎT MAI DEPARTE FAIMA VREDNICIEI ȘI TALENTULUI POPORULUI NOSTRU.

③

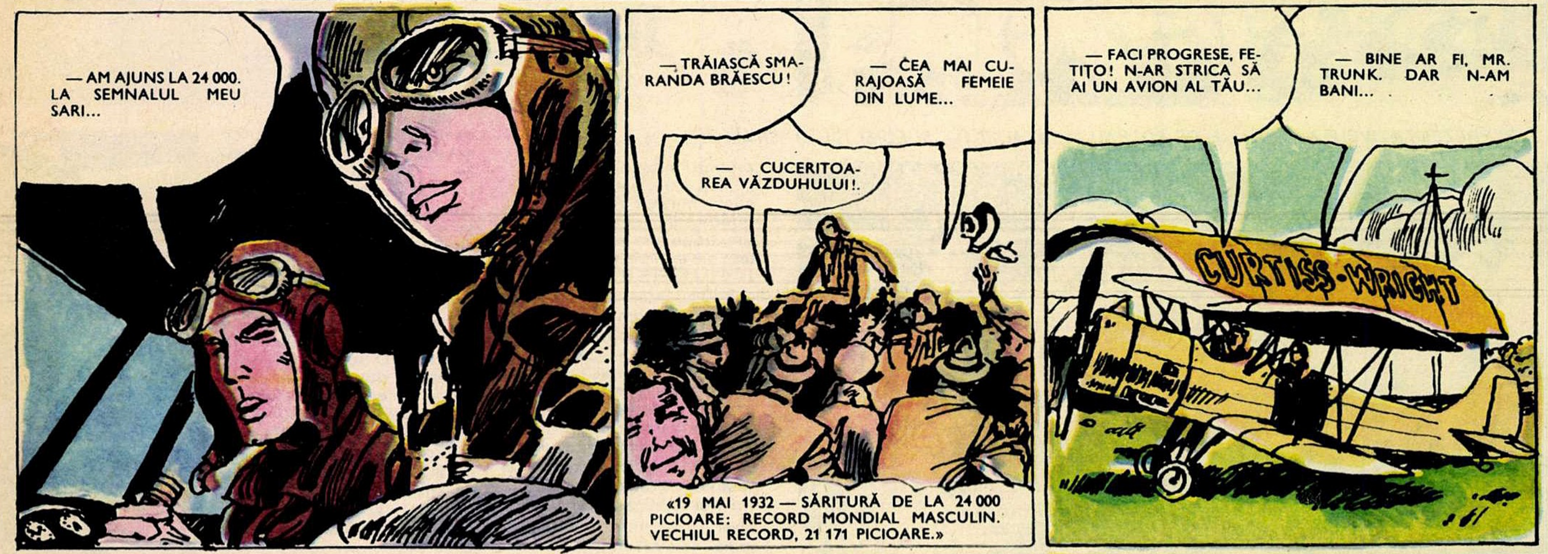
— AM AJUNS LA 24 000. LA SEMNALUL MEU SARI...
— TRĂIASCĂ SMARANDA BRĂESCU!
— CEA MAI CURAJOASĂ FEMEIE DIN LUME...
— CUCERITOAREA VĂZDUHULUI!.
«19 MAI 1932 — SĂRITURĂ DE LA 24 000 PICIOARE: RECORD MONDIAL MASCULIN. VECHIUL RECORD, 21 171 PICIOARE.»
— FACI PROGRESE, FETIȚO! N-AR STRICA SĂ AI UN AVION AL TĂU...
— BINE AR FI, MR. TRUNK. DAR N-AM BANI...
CURTISS-WRIGHT

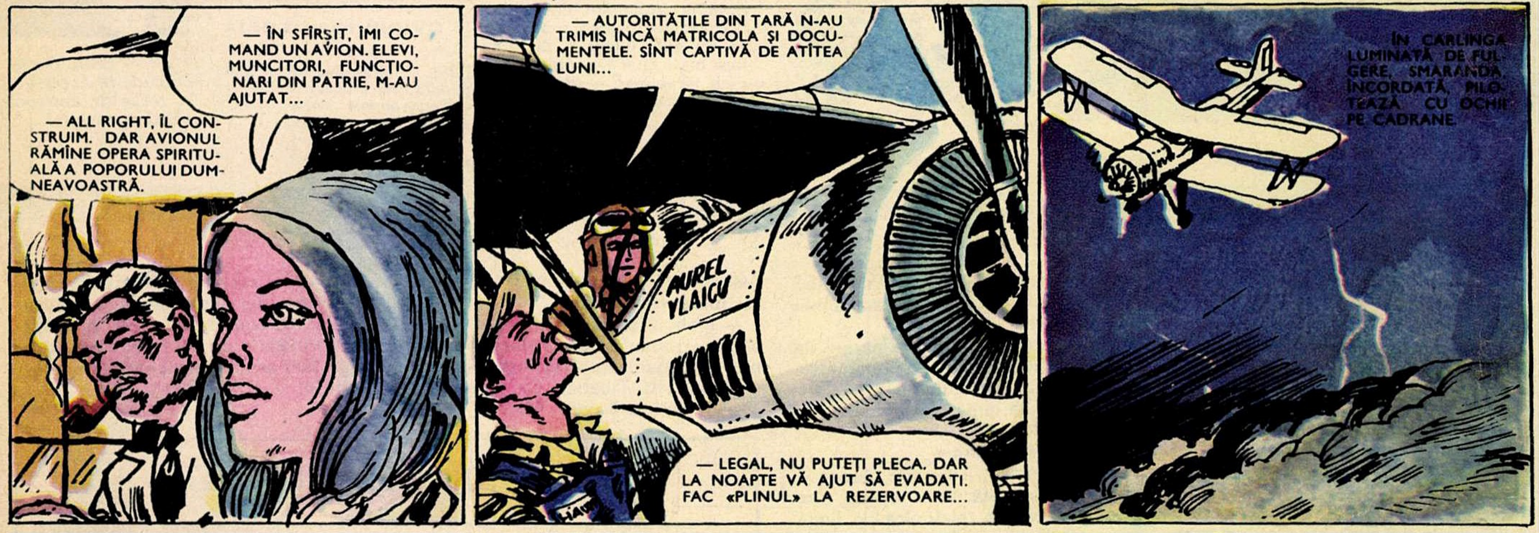
— ÎN SFÎRȘIT, ÎMI COMAND UN AVION. ELEVI, MUNCITORI, FUNCȚIONARI DIN PATRIE, M-AU AJUTAT...
— ALL RIGHT, ÎL CONSTRUIM. DAR AVIONUL RĂMÎNE OPERA SPIRITUALĂ A POPORULUI DUMNEAVOASTRĂ.
— AUTORITĂȚILE DIN ȚARĂ N-AU TRIMIS ÎNCĂ MATRICOLA ȘI DOCUMENTELE. SÎNT CAPTIVĂ DE ATÎTEA LUNI...
AUREL VLAICU
— LEGAL, NU PUTEȚI PLECA. DAR LA NOAPTE VĂ AJUT SĂ EVADAȚI. FAC «PLINUL» LA REZERVOARE...
ÎN CARLINGA LUMINATĂ DE FULGERE, SMARANDA, ÎNCORDATĂ, PILOTEAZĂ CU OCHII PE CADRANE.

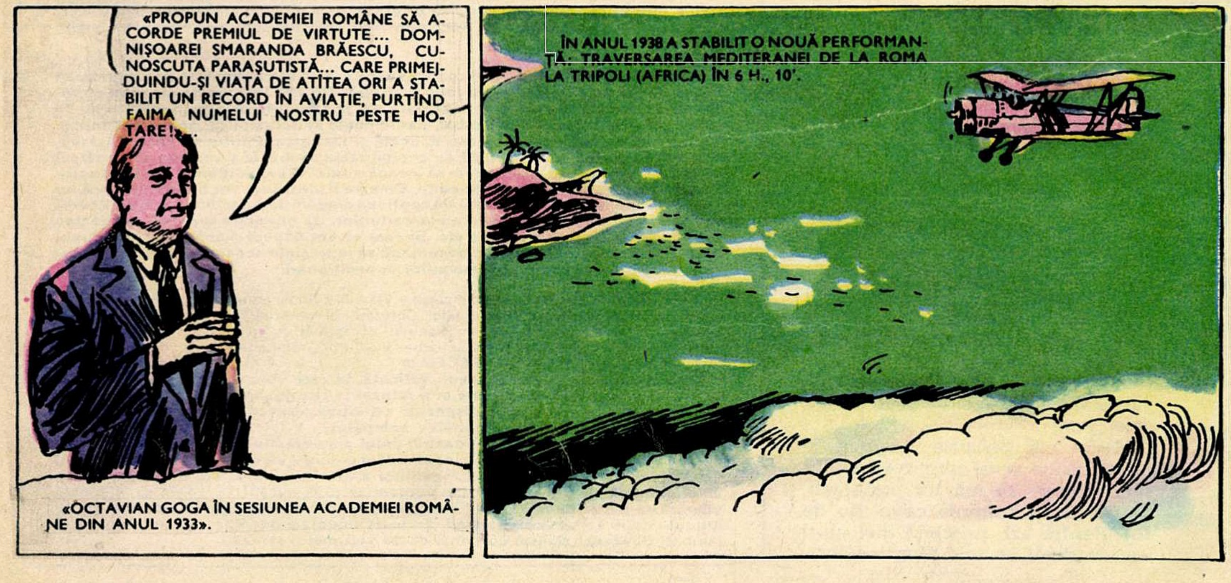
«PROPUN ACADEMIEI ROMÂNE SĂ ACORDE PREMIUL DE VIRTUTE... DOMNIȘOAREI SMARANDA BRĂESCU, CUNOSCUTA PARAȘUTISTĂ... CARE PRIMEJDUINDU-ȘI VIAȚA DE ATÎTEA ORI A STABILIT UN RECORD ÎN AVIAȚIE, PURTÎND FAIMA NUMELUI NOSTRU PESTE HOTARE!»...
«OCTAVIAN GOGA ÎN SESIUNEA ACADEMIEI ROMÂNE DIN ANUL 1933».
ÎN ANUL 1938 A STABILIT O NOUĂ PERFORMANȚĂ: TRAVERSAREA MEDITERANEI DE LA ROMA LA TRIPOLI (AFRICA) ÎN 6 H., 10'.

❀

...VECHI RĂNI, CĂPĂTATE ÎN CÎTEVA ACCIDENTE, ȘUBREZESC SĂNĂTATEA MARII AVIATOARE. NU SE MAI LANSEAZĂ, NU MAI ZBOARĂ. ÎN SCHIMB ÎȘI DEDICĂ PRICEPEREA ȘI EXPERIENȚA CA INSTRUCTOARE DE PARAȘUTISM, LA FORMAREA DE NOI CADRE DE TINERI PARAȘUTIȘTI. ÎN LUPTELE PENTRU ELIBERAREA PATRIEI DE SUB OCUPAȚIA NAZISTĂ, MULȚI DIN FOȘTII ELEVI AI SMARANDEI BRĂESCU ȘI-AU ADUS O STRĂLUCITĂ CONTRIBUȚIE, ARĂTÎND PRIN CURAJUL ȘI DÎRZENIA LOR CĂ SÎNT VREDNICI URMAȘI AI CELEI CARE A FOST CUCERITOAREA VĂZDUHULUI!

(SFÎRȘIT)

PAGINA 5 MAGAZIN

BLITZ

ACEASTĂ CONSTRUCȚIE PE CARE AMERICANII O NUMESC «THE SPACE NEEDLE» (ACUL SPAȚIAL) DOMINĂ DE LA 600 DE PICIOARE ÎNĂLȚIME (200 M.) ORAȘUL SEATTLE — (STATUL WASHINGHTON). ÎN CUPOLA DE SUS ESTE AMENAJAT UN RESTAURANT CARE SE ROTEȘTE CU 360° ÎN FIECARE ORĂ, OFERIND VIZITATORILOR O PRIVELIȘTE SPLENDIDĂ LA CÎTEVA ZECI DE MILE DEPĂRTARE.

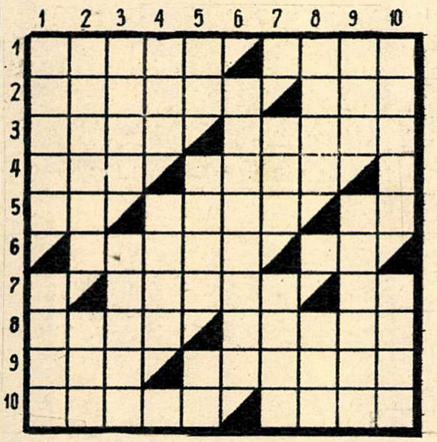

ORIZONTAL:
1. Tematică apreciată mult de colecționari. Indică faptul că hîrtia timbrului a fost îndoită. 2. Mărci în bloc, imprimate pe o hîrtie separată de restul emisiunii (pl.). Lac artificial. 3. Probe de timbre în culori diverse (sing.). Timbru. 4. Excrescență a pielii. Ultima valoare a unei serii. 5. Armăsar dobrogean. Valoare nominală imprimată pe marcă. Valoarea din față! 6. «Greșeală» filatelică. (pl.). Întocmai. 7. Caiet pe a cărui file sînt tipărite indicații cu menționarea valorii și culorii timbrelor. Alpii centrali! 8. A fixa marca pe plic. Mîl. 9. Un X aritmetic. A imprima o emisiune. 10. «... variate» expresie de catalog referitoare la ornamentele înconjurătoare ale unei emisiuni. Moral.

VERTICAL:
1. Rampa teatrală redată în cadrul unor serii din tematica «aniversărilor culturale». Timbre neseparate. 2. Îmbrăcăminte de celofan care ferește marca de eventualele deteriorări (pl.). Curelușă din meșină. 3. Nume bărbătesc. Tren. 4. Curs de apă. Bucată mare de hîrtie pe care sînt imprimate aceleași valori a unei emisiuni (pl). 5. Catete! Boală. Cute! 6. Mărci tipărite și puse în circulație (pl). 7. Document. Păstrează filele cu timbre (pl.). 8. Moneda națională în țara primelor timbre poștale din lume. Opac. 9. Animal tibetan. Cifra care indică puterea de francare a mărcii (pl.). 10. Marcă ștampilată, obliterată. Cele din «prima zi a emisiunii» se oblitereaza cu o ștampilă specială (sing.).

Prof. DUMITRU IACOBESCU

RADIO

Din emisiunile pentru copii pe perioada 7—14 mai:

Pentru iubitorii de geografie, emisiunea **«Roza vînturilor»** prezintă vineri, 8 mai, la ora 15,00, pe programul I, filmul sonor **«Imagini noi în undele Arieșului»**. Tot pe programul I, **«Radioexpediția pionierească»** transmite întrecerea dintre reprezentativele județelor Buzău, Galați și Vrancea. În aceeași zi pe programul II, la ora 8,10 emisiunea **«Tot înainte»** va fi dedicată «Zilei independenței de stat a României», împlinirii a 25 de ani de la victoria asupra Germaniei fasciste și «Zilei eroilor». Aceeași emisiune va fi rezervată activității cercurilor tehnice pionierești din București, Brașov și Satu Mare marți, 12 mai, iar miercuri, 13 mai, puteți audia emisiunea sportivă «Toți în formă».

PRACTIC

- *Pentru parfumatul unei prăjituri, luați un baton de vanilie pe care-l tăiați în 3-4 bucăți și-l introduceți apoi într-o sticluță cu alcool închisă ermetic. Cîteva picături de alcool vor fi suficiente pentru a parfuma compoziția unei prăjituri.*

- *Adăugați la prepararea clătitelor puțină drojdie de bere. Aceasta le va afina plăcut.*

- *Ca să nu se ardă prăjitura în cuptorul prea încins, așezați sub tavă un strat de sare.*

- *Pentru ca sucul de fructe să nu «deformeze» tartele, presărați tartele coapte cu făină și zahăr și numai după aceea puneți fructele.*

- *Pentru a tăia o prăjitură caldă, este indicat a se folosi un cuțit cu lamă fină care va fi trecut prin apă rece după tăierea fiecărei felii.*

UN ZÎMBET CU...

...CH. W. GLUCK (1714—1787 compozitor german). La premiera operei sale «Alcesta» cineva a rostit tare într-unul din antracte:

— Opera lui Gluck trebuie socotită ca și căzută.

— Întocmai, răspunse unul din admiratorii marelui compozitor, ea trebuia socotită ca și căzută din cer!

CURIER

CLUBUL MINITEHNICUS COMUNICĂ:

PENTRU «TÎRGUL INTERNAȚIONAL DE INVENȚII ALE ELEVILOR» DE LA TOKIO AU FOST SELECȚIONATE 10 LUCRĂRI, CARE AU FOST EXPEDIATE JURIULUI DE ORGANIZARE. CEI 10 INVENTATORI AU DEPUS LUCRĂRILE LOR PENTRU A FI BREVETATE LA OFICIUL DE STAT PENTRU INVENȚII ȘI MĂRCI.

ANTENE

- **Cel mai vechi «ierbar» din lume se află pe un templu din Teba (R.A.U.). Este vorba de o pictură datînd, după aprecierea specialiștilor, de circa 35 de secole care reprezintă... 275 de plante diferite.**

- **Cele mai mici scoici din lume sînt două specii din Oceanul Atlantic. Cochiliile lor au o lungime de 1/3 din milimetru și diametrul de o jumătate de milimetru.**

- **Cea mai mare șopîrlă din lume trăiește în insula indoneziană Comodo. Ea ajunge pînă la 3 m lungime și 135 kg greutate.**

- **Vipera, șarpele cu clopoței și trigonocefalul posedă în cap celule capabile să detecteze razele infraroșii. Aceste celule le servesc ca mijloc de alarmă în caz de primejdie.**

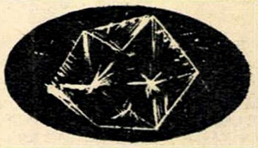

- **Primele rubine sintetice au fost produse acum 100 de ani în Franța. Fabricarea lor a fost mult timp interzisă pentru a se putea menține prețul ridicat al rubinelor naturale.**

ÎN CURÎND APARE
numărul 5 al
«RACHETEI CUTEZĂTORILOR»
Din cuprins:
OMUL-AMFIBIE
NOUA ERĂ A CONTINENTULUI ALBASTRU
EROI AI SPAȚIULUI
Construcția numărului: SUBMARINUL «DELFIN» 001
Profesorul Parbriz continuă Cursul auto «Cutezătorii»
UN NOU CONCURS CU PREMII: POLICROM '70

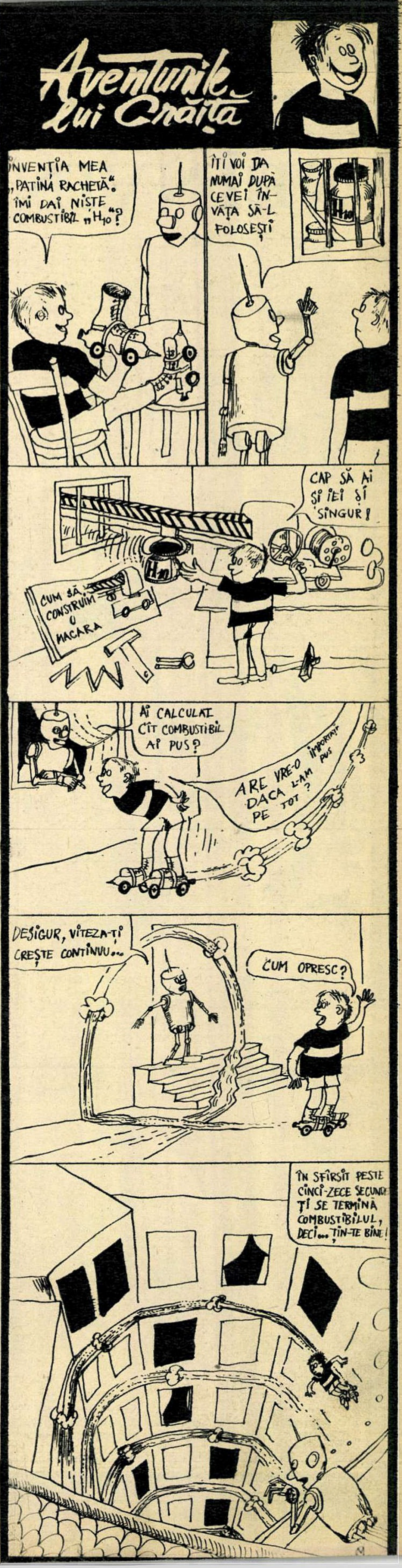
Aventurile lui Crăița
ÎNVENȚIA MEA „PATINĂ RACHETĂ". ÎMI DAI NIȘTE COMBUSTIBIL „H10"?
ÎȚI VOI DA NUMAI DUPĂ CE VEI ÎNVĂȚA SĂ-L FOLOSEȘTI
H10
CAP SĂ AI ȘI IEI ȘI SINGUR!
CUM SĂ CONSTRUIM O MACARA
H10
AI CALCULAT CÎT COMBUSTIBIL AI PUS?
ARE VRE-O IMPORTANȚĂ DACĂ L-AM PUS PE TOT?
DESIGUR, VITEZA-ȚI CREȘTE CONTINUU...
CUM OPRESC?
ÎN SFÎRȘIT PESTE CINCI-ZECE SECUNDE ȚI SE TERMINĂ COMBUSTIBILUL, DECI... ȚIN-TE BINE!

PALOȘUL NEÎNVINS

(III)

108

Scenariu: **COSTACHE ANTON**
Desene: **MIHAI SĂNZIANU**

REZUMATUL CAPITOLULUI PRECEDENT: PURTÎND STRAIE SIMPLE (SUMAN CU GĂIETANE, PĂLĂRIE DE PLĂIEȘ) DOMNUL MOLDOVEI, PETRU RAREȘ, A PLECAT FĂRĂ ȘTIREA BOIERILOR SPRE SINGURĂTĂȚILE DE PIATRĂ ALE CĂLIMANILOR. ÎN ACEASTĂ CĂLĂTORIE, FĂCUTĂ ÎN TAINĂ, ȘI-A LUAT UN SINGUR ÎNSOȚITOR, PE SPĂTARUL RADU JURJ, CARE CUNOAȘTE DRUMUL SPRE SIHĂSTRIA VORNICULUI HRANĂ. AJUNȘI SUS, LA SIHĂSTRIE, ÎI ÎNTÎMPINĂ UN BĂTRÎN APROAPE ORB.

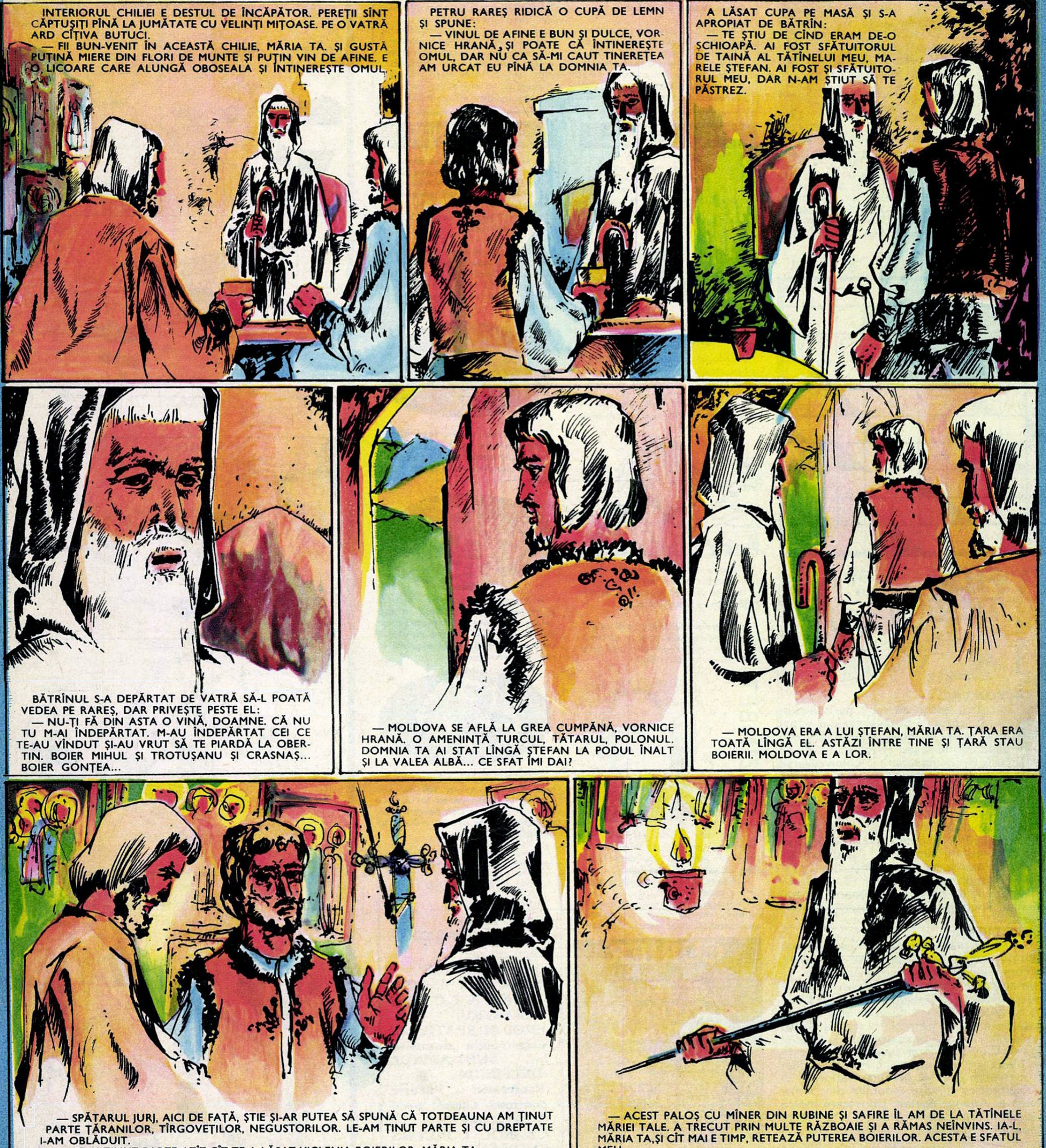
INTERIORUL CHILIEI E DESTUL DE ÎNCĂPĂTOR. PEREȚII SÎNT CĂPTUȘIȚI PÎNĂ LA JUMĂTATE CU VELINȚI MIȚOASE. PE O VATRĂ ARD CÎTIVA BUTUCI.
— FII BUN-VENIT ÎN ACEASTĂ CHILIE, MĂRIA TA. ȘI GUSTĂ PUȚINĂ MIERE DIN FLORI DE MUNTE ȘI PUȚIN VIN DE AFINE. E O LICOARE CARE ALUNGĂ OBOSEALA ȘI ÎNTINEREȘTE OMUL.
PETRU RAREȘ RIDICĂ O CUPĂ DE LEMN ȘI SPUNE:
— VINUL DE AFINE E BUN ȘI DULCE, VORNICE HRANĂ, ȘI POATE CĂ ÎNTINEREȘTE OMUL, DAR NU CA SĂ-MI CAUT TINEREȚEA AM URCAT EU PÎNĂ LA DOMNIA TA.
A LĂSAT CUPA PE MASĂ ȘI S-A APROPIAT DE BĂTRÎN:
— TE ȘTIU DE CÎND ERAM DE-O ȘCHIOAPĂ. AI FOST SFĂTUITORUL DE TAINĂ AL TĂTÎNELUI MEU, MARELE ȘTEFAN. AI FOST ȘI SFĂTUITORUL MEU, DAR N-AM ȘTIUT SĂ TE PĂSTREZ.
BĂTRÎNUL S-A DEPĂRTAT DE VATRĂ SĂ-L POATĂ VEDEA PE RAREȘ, DAR PRIVEȘTE PESTE EL:
— NU-ȚI FĂ DIN ASTA O VINĂ, DOAMNE. CĂ NU TU M-AI ÎNDEPĂRTAT. M-AU ÎNDEPĂRTAT CEI CE TE-AU VÎNDUT ȘI-AU VRUT SĂ TE PIARDĂ LA OBERTIN. BOIER MIHUL ȘI TROTUȘANU ȘI CRASNAȘ... BOIER GONȚEA...
— MOLDOVA SE AFLĂ LA GREA CUMPĂNĂ, VORNICE HRANĂ. O AMENINȚĂ TURCUL, TĂTARUL, POLONUL. DOMNIA TA AI STAT LÎNGĂ ȘTEFAN LA PODUL ÎNALT ȘI LA VALEA ALBĂ... CE SFAT ÎMI DAI?
— MOLDOVA ERA A LUI ȘTEFAN, MĂRIA TA. ȚARA ERA TOATĂ LÎNGĂ EL. ASTĂZI ÎNTRE TINE ȘI ȚARĂ STAU BOIERII. MOLDOVA E A LOR.
— SPĂTARUL JURJ, AICI DE FAȚĂ, ȘTIE ȘI-AR PUTEA SĂ SPUNĂ CĂ TOTDEAUNA AM ȚINUT PARTE ȚĂRANILOR, TÎRGOVEȚILOR, NEGUSTORILOR. LE-AM ȚINUT PARTE ȘI CU DREPTATE I-AM OBLĂDUIT.
— LE-AI ȚINUT PARTE ATÎT CÎT TE-A LĂSAT VICLENIA BOIERILOR, MĂRIA TA.
— ACEST PALOȘ CU MÎNER DIN RUBINE ȘI SAFIRE ÎL AM DE LA TĂTÎNELE MĂRIEI TALE. A TRECUT PRIN MULTE RĂZBOAIE ȘI A RĂMAS NEÎNVINS. IA-L, MĂRIA TA, ȘI CÎT MAI E TIMP, RETEAZĂ PUTEREA BOIERILOR. ACESTA E SFATUL MEU.

(va urma)

Cutezătorii 19

Redactor șef: Mihai NEGULESCU. Redactor șef adjunct: Petre GHELMEZ. Secretar general de redacție: Ovidiu ZOTTA. Redacția: București, Piața Scînteii nr. 1, telefon 17 60 10. Administrația: Editura Scînteii; Tiparul: Combinatul Poligrafic CASA SCÎNTEII.
Redactor artistic: Pompiliu DUMITRESCU. Tehnoredactor: Lucia SICOMAȘ.

1 LEU

Abonamentele se primesc de către oficiile și agențiile P.T.T.R., de către factorii poștali și difuzorii de presă. 41033